

Acta del Consell de Barri de l'Esquerra de l'Eixample

Data: dimarts 22 de novembre del 2016
Lloc: Centre Cívic Urgell (c/Urgell, 145)
Hora: 19.00h

Ordre del dia: Pressupostos participatius
Equipaments educatius
Germanetes: calendarització
Model
Precs i preguntes

Presideixen la Taula:

Sra. Montserrat Ballarin, Regidora del Districte
Sr. Màxim López, Gerent del Districte
Sr. Joan Ramon Riera, Secretari del Consell

Sr. Francesc Magrinyà

Molt bé, bona tarda.

La regidora és en un acte de lliurament de medalles, d'aquí també del districte i, per tant, trigarà una estoneta, però se'ns afegirà ràpidament. I hem quedat que, de tota manera, iniciàvem l'acte.

Com teniu aquí a l'ordre del dia, l'acte consistirà en aquests cinc punts. El primer punt és de pressupostos participatius, que és el primer que tractarem ara. No sé si ho

sabeu per la informació i, de fet, una de les motivacions és poder-ho explicar aquí al consell de barri, es va decidir que l'Ajuntament de Barcelona fes una experiència pilot a dos districtes: el Districte de Gràcia i el Districte de l'Eixample. Al Districte de Gràcia em penso que és al voltant de 180.000 euros, uns pressupostos participatius a decidir amb iniciatives de la gent, amb 180.000 euros. I en el cas del Districte de l'Eixample, estem fent un pressupost participatiu amb un pressupost de 500.000 euros.

Aquest procés ja s'ha llançat. Suposo que alguns de vosaltres ho deveu haver vist a diferents mitjans de comunicació o a les xarxes. Però, en qualsevol cas, volíem aprofitar el marc d'aquest consell de barri per poder-lo explicar. I, per tant, tinc aquí al meu costat una de les persones que està liderant el projecte, que us farà una explicació d'aquest projecte i una mica en quins terminis ens trobem, de quina manera es pot participar i quin serà el funcionament.

Així que dono la paraula al Moisès Carmona. Quan vulguis.

Sr. Moisès Carmona

Gràcies. Bona tarda.

Molt ràpid perquè hem de parlar de moltes coses i aquest és un tema del qual hem anat informant i volíem també tenir aquesta estona per compartir la prova pilot dels pressupostos participatius que estem desenvolupant al Districte de l'Eixample. Molt ràpid i molt concret, dir que en el projecte de pressupostos participatius del Districte de l'Eixample, com deia el conseller, es posen a participació 500.000 euros de despesa corrent per a projectes que estiguin proposats pels veïns i les veïnes i les entitats del territori; i al voltant de cinc àmbits d'actuació, que són els que es posen a participació, sobre els quals es poden fer propostes de projecte i que són aquests que teniu aquí: desenvolupar polítiques de gent gran; millora de la qualitat de l'aire i del verd urbà; cultura als barris; campanyes i activitats contra la violència masclista i LGTB i impuls de l'economia social, cooperativa i solidària. I han de ser projectes que estiguin dins d'això que anomenem despesa corrent.

Perquè veieu alguns exemples de la tipologia de projectes que es poden presentar: per exemple, projectes d'organització d'esdeveniments concrets, jornades, festes, fires, debats, processos participatius, projectes o campanyes educatives, projectes de salut comunitària, exposicions, intervencions, estudis, enquestes, serveis a realitzar per entitats, planificació de futures inversions... Són tipologies de projectes que es podrien presentar dins d'aquesta categoria de despesa corrent.

Projectes que no es poden presentar, que no compliran els requisits per poder ser valorats i decidits en aquest projecte... Per exemple, aquí teniu algun exemple. No entren dins d'aquest projecte el que són infraestructures, generació d'infraestructures o reposició o millora d'infraestructures; construcció d'equipaments; compra, construcció i reforma d'edificis; tampoc subvencions o ajudes a entitats, que van per altres canals; subvencions o ajudes a famílies o beques, que entren dins d'altres projectes. Una mica perquè veieu quines coses es poden proposar i quines coses no compleixen els requisits.

Els tres moments clau o fonamentals d'aquest projecte són aquests que teniu aquí. El primer és el de recollida de propostes, que és en el que estem, que ja estem gairebé finalitzant. Estem en la darrera setmana de recollida de propostes, vam començar el 27 d'octubre i fins al proper diumenge 27 de novembre. El segon moment, que serà a partir del dia 28 de novembre fins aproximadament el 23 de desembre, que serà un moment per prioritzar entre les propostes recollides. És a dir, de les propostes que es recullin fins diumenge hi haurà un petit filtratge per comprovar les que compleixen els requisits i les que no els compleixen. Les que compleixen els requisits passaran a aquesta fase de priorització. Cada veí tindrà deu suports per repartir entre les propostes que hi hagi; tindreu més o menys un mes per poder decidir. Llavors, a les trenta, quaranta o cinquanta propostes que tinguin més suport, els donarem una validesa tècnica i un pressupost econòmic. Direm que aquestes propostes que estan proposant els veïns i que tenen més suport valen tants diners. I ens n'anirem a la darrera fase, que és la de decidir, que serà el mes de febrer, on tots els veïns i veïnes de l'Eixample inscrits a la plataforma decidim.barcelona, que ara veurem, que és on s'està gestionant el projecte, podreu repartir un carro virtual de 500.000 euros —és una pena que sigui virtual i que no sigui real— entre totes les propostes que tingueu, de manera que cada veí tindrà aquests 500.000 euros per anar repartint entre les diferents propostes. I aquelles que tinguin més suport, el Districte es compromet a desenvolupar-les durant l'any 2017.

Dues cosetes més. La primera és que aquest projecte es gestiona bàsicament a través d'una plataforma que es diu decidim.barcelona, que és on es gestionen els processos participatius de l'Ajuntament, i aquí teniu diferent informació al voltant del projecte, que és aquesta que us he anat explicant i, a més, és on podreu fer propostes, on podreu valorar-les i on podreu votar-les. A part d'aquest espai virtual, hem intentat i continuarem facilitant i promovent que la gent pugui fer propostes per valorar-les i votar-les en diferents espais presencials: sessions informatives, que ja en vam fer dues i probablement en farem més; els punts d'informació estables que hi ha cada dia de la setmana en un lloc diferent del districte, teniu aquests cinc punts. Per exemple, en el cas d'aquí, aquest centre cívic, tots els dimecres de 17 a 20.30 h hi ha un punt d'informació aquí a l'entrada on fins demà, que serà l'últim dia, podreu fer propostes, a partir de la setmana vinent podreu valorar-les i al febrer podreu votar-les. És a dir, un punt on us podreu adreçar perquè us facilitem que pugueu fer propostes, valorar-les i votar-les, que és el que desitgem.

A part d'aquests punts d'informació estables, hi ha espais com aquest, el consell de barri, les comissions dels consells de barri o els consells sectorials, on hem anat, en aquest darrer mes i mig, apropant-nos per explicar aquest projecte i per facilitar que la gent pugui fer propostes. I hi ha cinc espais, d'entitats, col·lectius, associacions «expertes», entre cometes, en cadascun d'aquests àmbits on també hem anat a explicar el que estem fent i a recollir propostes. Avui venim d'una trobada que hem fet amb el grup Ecos i una entitat de l'Esquerra de l'Eixample sobre economia cooperativa, social i solidària i han sortit deu propostes per incorporar.

Passo a ensenyar-vos una mica, perquè la veieu, la plataforma des d'on gestionem el projecte, que és la plataforma decidim.barcelona. Ara sóc aquí... perquè ho veieu, ara mateix, a dia d'avui, tenim 110 propostes pujades a la plataforma per veïns i veïnes, i ho dic amb la boca petita, però estic segur que aquesta setmana a, abans que s'acabi el diumenge, passarem de les 150 i 160 propostes.

Perquè veieu, per exemple, propostes que han fet altres veïns i us imagineu coses que vosaltres podeu fer. Per exemple, aquesta que tenim aquí: «Fer un mapeig de solars buits i oportunitats comunitàries al districte de l'Eixample.» Doncs aquesta proposta, que compleix els requisits, passarà a la fase de valoració, d'aquí la setmana vinent podreu començar a valorar-la i, si és de les més valorades, al febrer, sabent el que costa, es podrà votar, es podrà decidir. Per exemple, aquesta proposta que diu: «Millorar les instal·lacions del Parc Joan Miró», com que és una proposta que té a veure més amb la inversió, doncs ja li hem dit a la persona que ha fet la proposta que en aquests termes és una proposta que no podria passar a la fase de valoració perquè no entra dins d'aquesta idea de despesa corrent.

Per exemple, aquesta proposta que parla sobre la tinença de gossos i animals és una despesa que tampoc podria passar a la següent fase perquè no és una competència del Districte, el tema del control dels animals. Aquí tenim un altre exemple, d'ajuda mútua per compartir habitatge... Podeu anar veient... O activitats per fer salut i relació de gent gran que no té accés a l'espai de gent gran... Són diferents propostes que han estat entrant veïns i veïnes de l'Eixample i d'altres llocs, perquè, de fet, en aquesta fase de propostes pot fer propostes qualsevol persona que estigui donada d'alta a la plataforma.

Coses importants de la plataforma: quan entreu al projecte de l'Eixample, veieu que teniu més informació, i aquí teniu tota la informació sobre el projecte, sobre els criteris, sobre les coses que es poden proposar, les propostes que estan fetes i les cites presencials. Si cliqueu aquí i hi entreu, podreu veure totes les cites presencials que anem fent, on anem desenvolupant el projecte. Aquí hi ha les següents: els punts d'informació i participació estables —ara mateix n'hi ha un al centre cívic de Fort Pienc—; el consell de barri que estem fent avui; la trobada d'experts en economia solidària que hem fet aquest migdia; demà, que tenim una trobada amb col·lectius de gent gran; punts d'informació i participació estables, que demà precisament és en aquest centre cívic; demà també tenim Comissió de Seguiment del Consell de Barri de la Sagrada Família. Bé, podeu anar veient els diferents espais on anirem explicant i recollint propostes.

Si teniu dubtes, inquietuds, voleu fer propostes i no sabeu com, podeu venir a aquests espais i podeu anar als punts d'informació estables.

Sr. Francesc Magrinyà

Fent una mica de resum i tornant una mica al que ha plantejat, jo penso que seria interessant tornar a veure la pàgina aquesta, aquesta idea que en principi són projectes que proposa la gent i que després els serveis defineixen i llavors els veïns prioritzaran, que hi ha aquests temes. Llavors, perquè entengueu una mica, repassant això... es poden fer temes lligats a despesa corrent, com poden ser organització d'esdeveniments concrets, per exemple, festes populars, jornades, fires, debats, processos participatius; projectes o campanyes educatives formals o informals de sensibilització; projectes de salut comunitària; processos d'apoderament de col·lectius determinats; podem fer exposicions, intervencions urbanes, artístiques o efímeres; dinamització del teixit associatiu, veïnal, educatiu, esportiu; enquestes o estudis; serveis a realitzar per entitats sense ànim de lucre, empreses cooperatives o autònoms; i planificació d'una futura inversió.

Per tant, intervén aquí no tan sols la planificació, sinó els processos participatius. Veieu una mica les tipologies i acabeu de veure coses concretes que la gent ja ha demanat.

Llavors, en principi és fins aquest diumenge. És a dir, si jo ara aquí escric «decidim Barcelona», ja em surt la primera... Heu vist que escrivint a Google «decidim Barcelona», a la primera ja em surt això, i veieu que aquí, a «Inici», «Processos participatius» i «Més informació», que és on hauríem d'anar...

Sr. Moisès Carmona

«Processos participatius» o «Participa» directament.

Sr. Francesc Magrinyà

Quin proposes? «Participa»?

Sr. Moisès Carmona

«Participa».

Sr. Francesc Magrinyà

Llavors aquí, és aquest, el segon, i apareix i aquí diu «Proposa, prioritza, decideix sobre el pressupost del districte de l'Eixample», «Més informació», i ja hem entrat a l'espai que demana... aquí hi ha una petita explicació, que és el que us hem donat ara. I en principi és aquí, a «Participa». D'acord? És el moment de recollida de propostes. Llavors aquí, en principi, no sé on és la proposta, suposo que és aquesta d'aquí... i llavors, entrant a «Propostes», ja podem llegir les que ja hi ha. Les aneu llegint. Aquí, evidentment, té zero suports perquè encara no ha arribat el moment de votar. Però si ara ens diguéssiu: «Com ho hauríem de fer per entrar-ne una aquí?» Entra'n una tu, ara.

Sr. Moisès Carmona

Bé, primer us hauríeu de registrar a la plataforma; això és molt important, encara que no...

Sr. Francesc Magrinyà

Ell perquè ja hi està registrat, però ara ens inventarem un que s'hi registra de nou. Jo crec que és el que hauríem de fer. Algú de vosaltres potser s'hi ha registrat alguna vegada, si ja s'hi ha registrat ha d'entrar aquí i recordar-se de la contrasenya.

Sr. Moisès Carmona

Sí, molt important.

Sr. Francesc Magrinyà

El més probable és que no es recordi de la contrasenya i llavors té una manera de recuperar-la, no? No sé si...

Sr. Moisès Carmona

Sí. Si no, quan entres, si no recordes la contrasenya, hi ha una opció perquè t'envii un *email* al teu compte, al compte que has utilitzat per poder entrar. Molt important també: si no teniu clar... penseu que nosaltres també estem donant suport a través de la plataforma i si detectem que hi ha propostes que per algun motiu no compleixen els requisits, ho comuniquem al més ràpidament possible a la persona perquè pugui modificar la proposta, si és un tema que es pugui modificar, i pugui canviar-la, si és un tema que s'ha de canviar. En cas de dubte, feu les propostes i el pitjor que pot passar és que no compleixin els requisits i al final no puguin passar a la següent fase de valorització.

Sr. Francesc Magrinyà

Llavors en principi us hi podeu registrar, heu de tenir una adreça electrònica. Si no tinguéssiu una adreça electrònica, us podeu adreçar aquí, a l'adreça... demà, al punt d'informació, a les 18.30 en aquest centre i ho podríeu fer.

Sr. Moisès Carmona

Si no en teniu, us podem facilitar, donar-vos una adreça electrònica, i si no voleu, ens doneu la proposta i la pujarem nosaltres a la plataforma. El que passa és que si no us doneu d'alta a la plataforma no podreu prioritzar i no podreu votar.

Sr. Francesc Magrinyà

Aquest és el tema. Estaria bé que ara si hi ha algú que tinguis algun dubte, algú volgués plantejar alguna qüestió sobre aquesta proposta... Hi ha algú que vulgui fer algun comentari? Sí?

Sr. Oriol Quinquillà

Hola.

El meu nom és Oriol Quinquillà. Sóc membre de l'Associació de Famílies de l'Escola Entença. Represento aproximadament unes 70 famílies. Aquesta escola ha d'anar ubicada a la futura Model. He vist ara que aquí no és possible introduir projectes de

tipus construcció d'una nova escola, que és el que nosaltres voldríem, però sí que he vist que és possible planificar nous projectes. M'agradaria saber si podríem donar d'alta un projecte d'aquest tipus per forçar la planificació de l'espai on ha d'anar ubicada aquesta escola.

Sr. Moisès Carmona

Sí. Dèiem que una de les opcions és planificar futures inversions.

Sr. Francesc Magrinyà

Per exemple, una cosa que es podria fer és... Bé, us dono idees, però no sé... hauríeu de ser vosaltres, però seria més aviat, per exemple, demanar una planificació al barri de les futures escoles en els propers anys d'una determinada manera. Aquesta seria... Ho veuria més en aquest sentit, no tant... És a dir, que es planifiqui que es faci la teva escola? Jo no ho veuria tant en aquest sentit. És a dir, que es faci un treball amb despesa corrent que impliqui fer una planificació de quines són les necessitats en els futurs deu anys de les escoles del districte.

Sr. Oriol Quinquilà

Podria ser, per exemple, enllaçant també tot el problema de Germanetes i espais, etcètera. Ho dic en termes de filtre, perquè no fem una proposta que després sigui rebutjada.

Sr. Francesc Magrinyà

No, no. La voluntat del tema és que hàgiu entès quines són... i per això he insistit jo ara en aquest sentit, és a dir, insistir en el tema que entengueu què és despesa corrent. Per tant, les regles del joc són clares, no filtrem res. Només és que... ara no sé si tenim aquí el... Aquí, d'acord. Doncs en principi, si està clar, és a dir, això està posat a la pàgina web i, per tant, vosaltres teniu l'explicació aquí... Quina és la pàgina completa?

Sr. Màxim López

En tot cas, un comentari que et pot servir, si vols... Se sent? Un comentari que et pot servir és que també és un mostratge de necessitats. Això és un procés concret, que té unes regles del joc i un pressupost. Però si voleu fer una proposta a través d'aquest canal, hi ha altres canals per fer propostes i el consell de barri n'és un, no hi ha cap problema. Però si voleu fer-la, nosaltres aquí, en analitzar les propostes, veiem temes que potser no s'ajusten a aquest projecte en concret, però que lògicament aquest tema té tot el plantejament... Des del Districte ja s'ha insistit que s'ha de fer aquesta planificació, s'hi està treballant. Per tant, no hi ha cap problema a fer la proposta, i si no surt per a aquest projecte, es té en consideració. No hi ha cap problema.

Sr. Francesc Magrinyà

La voluntat que hi ha és convertir en una proposta realitzable el desig que ha posat la persona, i això és en el que treballarem en aquesta segona fase. Però no filtrarem. L'únic que filtrarem és si forma part d'un d'aquests temes.

Sr. Oriol Quinquilà

Sí, sí. És que, de fet, la meua proposta, la meua pregunta concreta és si la planificació de l'escola forma part d'un d'aquests temes concrets o no. Entenc que, pel que dieu, sí.

Sr. Francesc Magrinyà

Sí.

Sr. Oriol Quinquilà

D'acord.

Sr. Francesc Magrinyà

Alguna pregunta més, en aquest sentit?

Sí, sí, esperi que hi ha una pregunta allà dalt.

Veïna

Una pregunta purament tècnica. No se sent? Se sent?

Sr. Francesc Magrinyà

Ara sí.

Veïna

Era una pregunta purament tècnica. Entenc que es fan unes propostes. Acabo de veure... se m'acaba d'acudir una proposta, i la pregunta és: es trien unes propostes, però, és clar, segons quines propostes tindran un cert pressupost. S'ha de presentar pressupost per a la proposta? Perquè, és clar, després potser t'aproven una proposta que en repartir el pressupost és impossible de fer. L'assumpte era aquest. O sigui, si primer es trien les propostes sense tenir cap idea de pressupost, és possible que després, quan es votin les propostes, s'acceptin propostes que tinguin pressupostos

que impedeixin que es faci la proposta. Teniu pensada alguna manera d'organitzar-ho? Serà un repartiment equitatiu o com s'organitzarà?

Sr. Moisès Carmona

És clar, si detectem que hi ha una proposta... O sigui, el límit del pressupost i de les propostes són 350.000 euros. Dels 500.000 que es posen a participació, una proposta pot arribar fins a 350.000 euros. De les propostes que es presentin ara, si en detectem alguna que creiem que pot superar aquest límit de 350.000 euros, ja no passaria a la fase de prioritització. De tota manera, un cop prioritzeu les propostes, de les que passin a la fase de prioritització, a les quals vosaltres donareu suport, doncs d'aquelles vint, trenta, quaranta, cinquanta propostes que tinguin més suport, aquestes seran validades tècnicament per tècnics municipals i pressupostades, de manera que en la fase final de decisió vosaltres decidireu sobre unes propostes que porten un pressupost assignat dins de cada proposta.

Veïna

És a dir, el pressupost de la proposta el faríeu vosaltres, diguem-ne.

Sr. Moisès Carmona

Sí, un equip tècnic de l'Ajuntament.

Veïna

Ja, ja. Perfecte. D'acord.

Sr. Moisès Carmona

De tècnics municipals experts en aquella àrea de què formen part les propostes.

Veïna

D'acord, perfecte.

Veïna

Una pregunta concreta, que no s'especifica i estaria bé especificar-ho. Aquests 500.000 euros tinc entès que són per a dos districtes, vull dir, per a l'Esquerra i la Dreta de l'Eixample. És així?

Sr. Francesc Magrinyà

El districte complet. El districte complet de l'Eixample té 500.000 euros.

Veïna

Llavors, cap projecte pot tenir 350.000 euros perquè estaria menjant-se una part de l'altre districte.

Sr. Francesc Magrinyà

No, no, no, no. És tot el districte... És a dir, la unitat és el districte.

Veïna

D'acord, però llavors, no hi haurà unes partides per a un barri i unes per a la Dreta i unes per a l'Esquerra, tinc entès? Perquè si no, com va? Llavors, si guanya un projecte de 350.000 euros, per dir alguna cosa, que és el màxim, no queda cap més opció? Vull dir que o no ho entenc o no us heu explicat bé. A mi m'agradaria saber quants diners —perquè així m'ho han dit— li toca, com si diguéssim, a l'Esquerra i a la Dreta, perquè m'imagino que hi haurà necessitats diferents i si hi ha un sol projecte, tant si és de la Dreta com de l'Esquerra, per dir alguna cosa, que s'emporta 350.000 euros, aquí ja està tot.

Gràcies.

Sr. Màxim López

El Districte de l'Eixample són sis barris: Sant Antoni, Fort Pienc, Sagrada Família, Esquerra Nova, Antiga, i la Dreta de l'Eixample. Són sis barris. La dotació és per al total del districte, i la distribució serà per la bondat del projecte, que pot ser concret d'un barri o pot ser de tot el districte. Per tant, no hem fet un pressupòsit d'assignació territorial en cada un dels barris. Està obert.

Sr. Francesc Magrinyà

El plantejament és que, en principi, els projectes es pressupostaran... És a dir, el que el veï hagi proposat es pressupostarà. Només es farà el filtre de propostes que tinguin, com a màxim, 350.000 euros. Es posaran tots a la llista, a la cistella, i la gent votarà. I, en principi, en funció de les votacions de la gent és el que sortirà. Per això en diem un pressupost participatiu. Nosaltres posem la condició que una proposta que es pressuposti com a màxim pot tenir 350.000 euros, però pot costar 10.000 euros, 50.000 euros, 100.000 euros, 150.000 euros, fins a 350.000. I qui votarà no serem nosaltres, no és el Districte, és la gent. Per això és un procés participatiu, un pressupost participatiu. Llavors la gent votarà, i a partir d' això, doncs s'acabarà escollint. És a dir, si surt una proposta de 350.000 euros, que és votada majoritàriament, que és la que tingui més vots, doncs es farà aquesta proposta. I si

n'hi ha deu que valen 50.000, doncs surten deu propostes. Deu per 50.000 són 500.000. Per tant, poden sortir deu propostes. I una mica aquest és el plantejament.

La veritat és que això és una experiència pilot; és el primer cop que ho fem i, per tant, també hi haurà una mica de prova i error. Que si l'any següent es torna a fer aquesta experiència, evidentment, s'haurà après de l'aprenentatge del que ha sortit aquí.

En aquests moments el plantejament és: la gent proposa unes idees, una proposta bastant precisa i concreta; si compleix que és de despesa corrent, s'inclou i si no, no; i de les de despesa corrent, els serveis tècnics es preocuparan de formular-la amb un pressupost. Això ara s'acaba el mes de novembre, es deixa l'equip de treball i, en principi, des que s'hagin... els serveis tècnics les formularan i llavors es donarà pas que el mes de febrer es puguin votar. Es podran veure, visibilitzar, i la gent votarà. I al final del mes de febrer tindrem una votació, i sobre aquesta votació es decidirà el pressupost participatiu.

Doncs molt bé. No sé si hi ha alguna pregunta més. Si no hi ha cap pregunta més, també sapiguen que en qualsevol moment us podeu adreçar també a la pàgina decidim.barcelona per plantejar preguntes, que també se us contestarien.

Sr. Moisès Carmona

Sí, sí.

Sr. Francesc Magrinyà

Vinga, animeu-vos que fins diumenge podeu incloure... Ja ho heu vist, és un redactat que no costa gaire de posar i després des del Districte treballaríem les propostes per donar-los format i a partir d'aquí fariem la votació i penseu que la votació es farà el mes de febrer.

Doncs molt bé. És aquí la regidora. Passaríem ja al següent punt.

Sra. Montserrat Ballarín

Bé, doncs molt bona tarda. Abans de tot, saludar tots els assistents i demanar disculpes per l'endarreriment en arribar a aquest Consell de Barri de l'Esquerra de l'Eixample, però avui a dos quarts de set era el lliurament de les medalles d'honor de la ciutat, que ja sabeu que cadascun dels districtes de la ciutat proposa dues entitats o persones per a les medalles d'honor de la ciutat, i també el Districte de l'Eixample havia proposat dues persones: una persona a títol pòstum, el Víctor Apolinarios, i l'entitat de Can Roger per a aquestes medalles. I he volgut ser-hi almenys quan s'ha fet el lliurament. No m'he pogut quedar al discurs perquè volia ser aquí, però finalment m'he pogut dividir una mica i arribar no gaire tard, però us vull demanar disculpes.

De tota manera, la primera part era sobre pressupostos participatius. Ha vingut una persona de fora per explicar-vos quin és el mecanisme, quines són les possibilitats de participació que hi ha, i ara entrem ja a les qüestions més pròpiament de districte, en què que diguéssim que hi ha la nostra responsabilitat més concreta al darrere. I entre el conseller, el gerent i jo mateixa, us farem una petita exposició dels temes que tenim aquí. I després obrirem per a cadascun dels punts un torn de preguntes i d'inquietuds i

suposo que n'hi haurà bastantes, atesa la participació que avui veig que hi ha en aquest consell.

Pel que fa als equipaments educatius, crec que no descobrim res de nou si sabem que al nostre districte hi ha una manca d'escola pública molt significativa a tots els nivells, començant per la bressol i acabant en els instituts. I jo, que en el passat vaig tenir responsabilitats en educació i que realment és un àmbit que penso que és fonamental per a qualsevol districte, he estat treballant intensament des del començament... és un tema d'això que es diu que ens ocupa i ens preocupa bastant.

El primer repte va ser evitar que ens agafi amb manca de planificació, perquè l'any passat un dels problemes que va sorgir és que hi havia molta demanda i que no estava previst que hi pogués haver una demanda tan elevada. Per això des del mes de juliol ja hem començat a fer feina. Com sabeu, un districte té coneixement més del territori, de les necessitats, però les competències que té en educació són limitades. L'Ajuntament té una àrea d'educació i treballa conjuntament amb la Generalitat en l'àmbit del Consorci d'Educació, que és qui fa la planificació, la construcció d'escoles i fins i tot, per delegació de l'Ajuntament, s'encarrega del manteniment de les escoles.

Per tant, nosaltres el que primer hem fet és aliar-nos amb el que és l'Àrea d'Educació, el Consorci d'Educació, i dir-los que aquest problema el volem començar a planificar amb temps, que no volem que ens agafi desprevinguts. Serem capaços de donar solucions o no, però, en tot cas, el que sí que hem de tenir des del primer moment és la dimensió de quin pot ser el problema al nostre districte.

Nosaltres, en l'àmbit de l'Esquerra de l'Eixample, som conscients que hi ha necessitats i volem donar una resposta adequada al que ara s'està demanant per part dels pares i mares de les famílies del nostre districte, que és una creixent demanda d'escola pública al nostre districte. I a l'Esquerra de l'Eixample hi ha escola, hi ha escola concertada i pública, i entre tota segurament donaria resposta al que són les necessitats dels nens i nenes que han de començar la seva educació primària, però l'elecció dels ciutadans i ciutadanes va més en la línia de l'escola pública.

I en aquest sentit, com sabeu, l'any passat es va començar amb la instal·lació de l'escola Entença en mòduls provisionals. L'escola Entença a nosaltres el que ens agradaria és que pogués anar on estava previst, que és a l'entorn de la Model, però amb la Model —tot i que ho tractarem més endavant— tenim un conveni que està avançant, i estem treballant amb la Generalitat per la possibilitat que construeixi les presons on han d'anar els interns de la Model, però en aquest mandat serà molt difícil que això pugui succeir. És a dir, no vull enganyar ningú i hem de ser realistes.

Per tant, nosaltres, sense deixar de treballar en aquesta línia, en la línia d'aconseguir alliberar l'espai de la Model —després explicarem els avanços que hi ha hagut pel que fa a l'espai de la Model—, sense deixar de batallar per la Model, hem intentat buscar altres ubicacions per a aquesta escola, i la primera que pensem que és natural, perquè intuïtivament ens sembla que l'espai de l'Escola Industrial és prou gran per encabir-hi una escola, ens hem reunit amb els responsables de la Diputació de Barcelona per aconseguir que ens cedissin una part d'aquest espai, que ens ajudessin a cercar una part de l'espai de l'Escola Industrial per ubicar allí el que és l'escola Entença.

Ens vam reunir també amb el Comissionat d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona i la veritat és que de moment no hem tingut una resposta afirmativa. Ens diuen que està tot ple, que tots els usos... hi ha espais que s'han alliberat, però que ja tenen usos. Nosaltres, la demanda va ser molt clara i, de fet, ens van oferir alguna alternativa amb espais que eren del mateix Ajuntament, però de moment encara no tenim una resposta afirmativa, malauradament. Si no, segurament estaria aquí amb un altre ànim dirigint-me a tots vostès.

També hem fet un impuls, hem impulsat un acord polític en defensa de l'escola pública a l'Eixample, que va aconseguir el suport i el compromís de totes les forces polítiques de l'Eixample, amb l'abstenció de la CUP. Per tant, crec que la bona notícia és que en aquesta batalla hi som tots i sense fissures. Per tant, dins de la fe que tenen en els polítics, que ja sé que és limitada amb molta raó, però en tot cas que sàpiguen que estem tots junts en aquesta batalla i penso que implicar-hi tothom és una bona notícia.

També el que els comentava és que la Model no estarà llesta per quan l'escola Entença hagi de marxar i, per tant, és molt important que aconseguim trobar una ubicació definitiva per a aquesta escola perquè, com tots sabem, té un espai en aquests moments limitat de creixement.

També, pel que fa als equipaments educatius que els comentava, estem treballant amb el Consorci d'Educació... Jo no he assistit a la reunió, no sé si el gerent vol ampliar amb més informació, però hi ha hagut diferents reunions en què hem buscat ubicacions per a mòduls provisionals sense deixar de treballar pensant en les ubicacions definitives de les escoles perquè, efectivament, primer hi ha la necessitat, posem els mòduls, però això té un recorregut limitat de temps i cal anar a la ubicació definitiva. Hem estat treballant amb ells i, d'acord amb el que ens diuen, si aconseguim fer l'escola Entença, o sigui, el creixement que ha de ser per a l'any següent, les places ofertes aquí a l'Esquerra de l'Eixample serien suficients, segons ens diuen.

En tot cas, nosaltres el que sí que els volem dir és que ens creiem que l'escola pública és un dret i hi estem treballant de la mà del Consorci, però també és cert que de moment una solució definitiva no la tenim.

No sé si vols ampliar alguna cosa més de les reunions que s'han fet amb el Consorci.

Sr. Màxim López

Bé, que fixant-nos, diguéssim, en aquesta possibilitat inicial que has comentat, en el tema de l'Escola Industrial, s'han plantejat també altres possibilitats que amb el Consorci en aquest moment s'estan avaluant, és a dir, estan veient els espais i si són adequats, tant per al desenvolupament provisional com per a una futura escola definitiva. No hi ha concreció. La setmana que ve tenim una altra reunió ja estudiant aquests espais amb un avanç més abordable, a veure si concretem si els espais estan disponibles i, després, si són adequats tant per a mòduls provisionals com per a escoles definitives. Però encara més concreció no n'hi ha.

Sra. Montserrat Ballarín

Bé, em sembla que la idea és que al final dins de l'Escola Industrial ens han vingut a dir que era un espai que tenia el mateix Consorci d'Educació allí dins, i havia d'avaluar si hi cabia l'escola. Això és el que estem avaluant. Prefereixo dir-ho clarament perquè sembla una mica complicat el que estem dient. És a dir, que no hi havia la disponibilitat d'espais dels que eren propis de la mateixa Diputació, sinó que una mica ens han llançat o han llançat sobre el Consorci d'Educació la necessitat d'avaluar o la possibilitat que avaluï si és viable aquest espai que té el Consorci d'Educació.

Bé, doncs obrim un torn de paraules. Sí. Aquí hi ha dues persones...

Sr. Àlex (Xarxa d'AMPA de l'Eixample)

Hola, bona tarda.

El meu nom és Àlex, de l'AMPA Auró i de la Xarxa d'AMPA de l'Eixample. A veure... He sentit algunes cosetes que, francament, m'han posat la pell de gallina i sí que m'agradaria amb temps poder argumentar-les i explicar el posicionament de les AMPA de l'escola pública a l'Esquerra de l'Eixample i Sant Antoni i també en l'àmbit del districte de l'Eixample.

Ens vam reunir fa un mes, hi ha un manifest que s'ha elaborat i que vam presentar l'altre dia... tant el vam lliurar al mercat de pagès com a les xarxes i properament es presentarà en altres espais.

A veure, el manifest sí que planteja, perquè ara estava dient el tema de l'escola Entença... Home, hi ha altres problemes. El manifest el que planteja és que en els darrers cinc anys, com sabem, les retallades a l'escola pública han estat brutals, d'un 19%; l'escola concertada es manté igual en clau de retallades i, paral·lelament, en aquests darrers cinc anys, hi ha hagut un augment de demanda de l'escola pública. En concret, a l'Eixample ha passat de 710 famílies a 849 la demanda cap a l'escola pública. De fet, a la ciutat de Barcelona estem a punt, a P3, que la demanda de pública superi la d'escola concertada, en el mateix moment de la crisi i perquè segurament la qualitat és bona i s'està recuperant. Per tant, en paral·lel hi ha hagut aquest creixement.

Els bolets —que és un grup extraordinari— a P3 que s'han ficat a l'Eixample aquest any han estat quatre, han estat quatre. Penseu que a la ciutat de Barcelona són set bolets, quatre van a l'Eixample. L'Eixample ha fet en els darrers sis anys onze bolets, onze. Això és una escola, una escola fragmentada a totes les escoles públiques. Està provocant disminució de la qualitat educativa i està provocant reduccions d'espais. Hi ha escoles en què la sala de mestres està desapareixent i és un espai clau. Per tant, estem una miqueta amb aquest dibuix. Aquest any, en concret, a l'Esquerra de l'Eixample i Sant Antoni, la sobredemanda de pública ha estat d'un 30-33%. Per tant, una miqueta aquest és el dibuix.

Aleshores, trobem a faltar un mapa escolar clar del districte de l'Eixample. No hi ha mapa escolar des de fa molts anys, i fa dos anys que hi ha un govern amb un altre color, i no hi ha mapa escolar a la ciutat de Barcelona i no hi ha mapa escolar al

districte de l'Eixample. Un mapa escolar no és res més que una planificació educativa d'escoles públiques, i n'ha tingut el districte de l'Eixample i n'ha tingut la ciutat de Barcelona. Per cert, incomplets, incomplets per altres equips de govern, amb moltes dificultats, però incomplets. El que passa a l'Eixample és que hi ha la presència de l'escola concertada, que pressiona molt. Per tant, si parlem de fer una proposta en defensa de l'escola pública, no és només pensar si l'escola Entença anirà a l'Escola Industrial o no, no, no, és pensar, ficar les mateixes regles de joc de l'escola pública a la concertada a la preinscripció. Això és realment un document en defensa de l'escola pública. Perquè si l'escola concertada l'any passat es queda a 900 de demanda, com és que aquest any sortirà a 1.200 a la preinscripció? Això és el que està passant aquests anys.

Per tant, una planificació és veure que els darrers cinc anys la gent està apostant per l'escola pública i la resposta de l'Administració, mani qui mani, no és apostar per l'escola pública. Per tant, com estem garantint la igualtat d'oportunitats en molts casos a les famílies d'aquests barris de l'Eixample? Jo crec que el primer element que s'hauria de posar sobre la taula és fer aquesta planificació escolar, educativa, que ha existit en altres moments. I un segon element, per arreglar el tema dels bolets i per arreglar el tema d'aquests grups extraordinaris de P3, és, des de l'Ajuntament, intentar pressionar dins del Consorci almenys per pal·liar la falta de recursos humans i la falta de recursos ordinaris cap a aquestes escoles.

I això —perquè s'ha dit i crec que ho has dit tu mateixa en un plenari o en un consell escolar— no es pot solucionar de cara al proper any amb el lloguer d'espais a escoles concertades. Això és una autèntica barbaritat, una autèntica barbaritat perquè escoles que tenen projectes educatius diferents no poden compartir un espai. I no em fico amb el tema d'escoles que tenen una finalitat social amb escoles que tenen una finalitat econòmica, amb això no m'hi fico, perquè segurament hi haurà molta gent que no ho veu. Però amb projectes educatius diferents, hem de compartir la mateixa escola? Home, jo demanaria que per aquí no s'anés, demanaria que per aquí no s'anés.

I segon, fiquem les mateixes regles de joc a la preinscripció; i tercer, fiquem un mapa escolar sobre la taula. Què vol dir? Defensar la pública vol dir les mateixes regles de joc, i això és una bona proposta en defensa de la pública. La resta són brindis al sol i fer volar coloms. Aquesta és una miqueta la proposta.

I ja per acabar, el mateix manifest, que va en aquesta línia, el que planteja és la construcció immediata de l'institut Viladomat a Germanetes, més que res perquè el setembre del 2018 col·lapsa. Hi ha l'espai, ja ho sabem tots, hi ha l'espai que hi ha i, evidentment, aquest institut ha d'anar en un espai, i en un espai que tingui espais compartits amb els veïns i les entitats del barri, i un espai que també pugui donar resposta i donar solució a un dels principals problemes que té aquest barri, que és la contaminació.

Per tant, tota la proposta de peatonalització Consell de Cent en una zona de vianants hauria d'oxigenar un espai com l'institut Germanetes. Per tant, des de la Xarxa d'AMPA, i en la línia del que planteja la comunitat educativa de l'institut Viladomat, també es fa aquesta reclamació.

Gràcies.

Sra. Montserrat Ballarín

Gràcies.

Hi ha més paraules?

Sr. Alfons Santamaria

Sí, hola. Em dic Alfons.

Jo, quan s'ha comentat el tema d'espais...

Sr. Alfons Santamaria

Alfons Santamaria, arquitecte. A veure... Jo el que volia demanar és a veure si quan s'ha visualitzat el tema de la manca d'espais, tot aquest tema que esteu dient, n'hi ha un en concret... Com sabeu alguns, he donat algunes opcions... I és el solar del Clínic actual, que segons em consta el Clínic el desestima i és un altre problema afegit que té el barri, però és un dels solars nets que es podria destinar amb una planificació de l'Ajuntament a ser una illa educativa. Hi cabrien ja sigui l'institut, ja sigui l'escola, però és suficientment important per tenir en compte aquest espai.

A part, considero, dins d'un planejament d'una visió més general de tot el barri, que hi ha altres llocs que s'haurien de tenir en compte i poder aprofitar espais d'edificis existents en comptes d'entrar dins del concepte de mòduls i tal. Jo faria una advertència a l'Ajuntament sobre tot aquest tema d'edificis, fins i tot més endavant parlaré del tema d'edificis de Telefónica, que no s'han pogut tenir en compte, però que abans de començar a fer més mòduls seria desitjable que l'Ajuntament fes una revisió d'aquests espais. La pregunta en concret era què en pensa l'Ajuntament, si ha fet alguna gestió envers el tema del carrer Provença-Clínic.

Sra. Montserrat Ballarín

Un moment, un moment. Fem una intervenció més, fem unes quantes intervencions i potser concentrem.

Hi ha més intervencions?

Sr. Oriol Quinquilà

Hola. Oriol, de l'Associació de Famílies de l'Escola Entença. Primer de tot, agrair els esforços que s'han fet per l'escola Entença, esforços que, d'altra banda, creiem que són obligatoris, atès que si no cabien... Costa una mica d'entendre que es creï una escola i que després se li busqui la ubicació, però, bé, ha estat així. Lògicament, agraïm que ara busquem la ubicació i que continuïn, si us plau, aquests esforços, perquè les setanta i escaig famílies estem preocupades, i també ens preocupa, sentint algun comentari, que sembla ser que una de les possibilitats podria ser seguir en règim de lloguers i mòduls, etcètera. M'agradaria saber quin és l'horitzó que volem per

als nostres fills i tot el que som capaços de donar-los. Són uns petits edificis de barracons, que estan molt bé de dins, però creieu-me que no és l'escola ideal que tots voldríem.

Hi ha un comentari que ha sortit i que també m'agradaria mencionar, per no repetir-me amb temes que ja he comentat abans. Sembla ser que s'ha dit que l'Escola Industrial podria ser una solució per resoldre tota la demanda que hi ha de l'Eixample. No és així. No és així. L'escola Entença era una escola de nova creació, amb una línia educativa i pedagògica molt interessant, innovadora, de la qual crec que potser s'hauria de compartir l'experiència perquè seria interessant que es repliqués a altres escoles, però aquesta nova línia pedagògica, per garantir-ne la qualitat, s'havia previst en una escola de dues línies. Per aquestes coses que passen imprevistes, etcètera, va aparèixer una tercera línia, contra una mica la voluntat de les persones que estaven al capdavant, tot i que, evidentment, no ho expressaran perquè no poden fer-ho, públicament almenys. I, evidentment, també davant de la frustració de molts pares, a qui se'ns havia dit una cosa, però en va acabar sent una altra.

Si ara estem dient que l'edifici de l'Escola Industrial pot ser la solució de la demanda que hi ha latent a l'Eixample, vol dir que hauríem d'ampliar l'escola Entença encara una línia més, perquè aquest any han quedat cent i escaig places d'escola pública fora de l'Eixample, que no s'han pogut ubicar o vés a saber com s'han ubicat. Per tant, si la solució és una quarta línia a l'escola Entença, ho sento molt, però no és una solució. Ens estem carregant ja el model educatiu, l'escola i qualsevol expectativa que d'allà pugui sortir un mínim de formació decent per als nens que hi estan creixent. Per tant, agràim els esforços, endavant amb l'Escola Industrial si és una solució. Ens agraden també moltes altres solucions, com les que comenta el Sr. Alfons, que potser podria anar més enllà d'edificar espais verds al barri més dens de tot Catalunya, però, si us plau, que la solució no sigui fer encara més gran aquesta escola en un edifici... sembla que, pel que s'ha dit, podria ser la solució.

Ho converteixo en una pregunta: s'està plantejant crear una quarta línia per a l'escola Entença a l'Escola Industrial? I amb això acabo.

Gràcies.

Sr. Francesc Magrinyà

A veure, aquí hi ha diversos temes. El primer que ha presentat l'Àlex, en aquest sentit, estem d'acord amb el que tu plantejes. Som conscients dels bolets i anem precisament a no... i aquesta darrera pregunta, a anar resolent el tema i no plantejar-se aquesta quarta línia, aquesta no és la voluntat, fer una quarta línia. Això sembla clar, contestant ja aquesta pregunta.

El que sí que tenim clar és una cosa, i prendre'n consciència. És a dir, després de la bombolla immobiliària del 2008 hi ha hagut un canvi molt clar que ens ha afectat a l'Eixample, al districte de l'Eixample, i és que al districte de l'Eixample ens hem empobrit. Quan una societat s'empobreix, poden augmentar les llistes d'espera en sanitat, i és el que ha passat, i ja no entràriem en aquesta dinàmica. En el món de l'educació, el canvi que s'ha produït més significatiu al districte de l'Eixample és que era el districte amb més població educativa associada a escoles concertades.

Aquesta gent que abans estava disposada a anar a una concertada ara està demanant anar a una pública. I aquest ha estat el canvi més gran que hi ha hagut en aquest empobriment generalitzat que hem tingut i que, evidentment, als barris més perifèrics encara és més greu amb altres temes. Però en el tema educatiu, el que ha passat finalment és que el districte de l'Eixample és, en termes educatius, dels que ha quedat més afectat d'aquesta ciutat.

Llavors, per què? Perquè molta gent que estava anant a una concertada ara vol anar a una pública. I aquest és el canvi més important. Llavors, és un canvi de rumb i cada any això... ja, evidentment, som al 2016 i s'ha anat solucionant... no solucionant, s'han anat fent pedaços amb la història dels bolets, però ara cada vegada és més urgent el problema que tenim.

Llavors nosaltres en aquests moments el que sí que estem fent —i en aquest mandat el nostre objectiu és plantejar-ho— és resoldre clarament on van les escoles definitives amb aquest mapa educatiu que ens esteu demanant —i teniu raó de demanar-lo— i estem treballant per elaborar-lo i construir-lo.

Nosaltres el que també volem trencar és aquesta dinàmica de dir «escolti, és que podem fer una escola a Provença». A veure, siguem seriosos, aquí hi ha gent que crec que des del punt de vista urbanístic no és gaire seriosa. L'illa de Provença és una illa amb una destinació sanitària. Si ara jo vull fer-hi un canvi, hauria de fer una modificació, hauria de fer com a mínim un pla especial d'aquell sector i probablement hauria de fer una modificació del Pla general.

I, per tant, no podem anar amb aquestes banalitats de dir «ah, doncs ara agafem una escola i...». Evidentment que nosaltres ho estudiarem i evidentment que nosaltres estarem planificant perquè anem buscant els llocs de les futures escoles d'aquí a dos o tres anys. És a dir, si nosaltres ara iniciem el procés urbanístic per fer les destinacions dels espais que necessitem, nosaltres hem... i en això estem treballant en aquests moments, a què ens veiem obligats? Primer, a donar una resposta momentània, que no ens agrada gaire, però que són, entre cometes, els «mòduls», els barracons, que en dirien alguns, però ja anant preveient el posicionament d'aquesta escola.

Llavors, en aquest sentit, nosaltres tenim clar que ara... De fet, nosaltres en aquest mandat ja hem començat aquests mesos a treballar en aquest sentit i, a més, el punt més crític el tindrem ara precisament, en la propera crida a la gent perquè es matriculi perquè veurem... de fet, ja s'està preveient construir alguns espais amb mòduls. Per tant, estem en aquest moment més crític. I nosaltres estem treballant ja en aquest posicionament final dels espais. Quan diem posicionament final dels espais, doncs mireu, raonablement crec que aquesta ciutat pot demanar a la Diputació de Barcelona, sigui del color polític que sigui, que l'espai de l'Escola Industrial pugui combinar serveis de la ciutat amb serveis del barri, perquè precisament aquest barri té uns dèficits de densitat que no ens podem permetre anar densificant espais... i poder guanyar espais. I, per tant, aquesta és una aposta clara i nosaltres continuarem treballant en aquesta línia. No podem acceptar que des de la Diputació se'ns digui que no hi ha espai a l'Escola Industrial. Aquest és un punt que nosaltres treballarem.

Nosaltres tenim la perspectiva, evidentment, que tenim espai a la Model i, per tant, en aquest espai ja treballem amb aquesta perspectiva, però això voldrà dir començar a

treballar des de ja per planificar urbanísticament perquè el dia de la Model, el dia que s'hagi pogut fer el trasllat de la Model, el dia següent ja puguem començar a construir els edificis que haurem planificat en aquests dos o tres anys. I, per tant, aquest és un tema clau. Per tant, ja tenim dos espais aquí que per nosaltres són centrals a l'Esquerra de l'Eixample i nosaltres hem de treballar per aquests espais.

I després tenim espais que provisionalment podem utilitzar... jo què sé, a l'interior d'illa del carrer Viladomat, entre Consell de Cent i Diputació, a Montal, doncs allà hi ha un espai que, en principi, en el seu moment estava previst per a gent gran. Aquell és un espai. Tenim espais buits. Tenim l'espai buit del carrer on hi ha avui l'institut Viladomat, que és al carrer Calàbria, i que, evidentment, quan s'hagi traslladat allí hi tindrem un altre espai. Tindrem alguns espais, i provisionalment treballarem per construir uns mòduls, però també el que ens proposem aquests dos anys que vénen és planificar perquè les posicions definitives d'aquests espais quedin clares, i aquest és el nostre repte. Així, contestant al que deies: nosaltres creiem raonablement que l'illa del carrer Provença primer ha de resoldre el tema de bombers, que el tema de bombers en principi nosaltres ja hem demanat formalment a la Generalitat de dir «si vostè no compleix el conveni, doncs en principi nosaltres l'haurem d'expropiar» i, per tant, nosaltres hem de donar resposta a la demanda —perquè és urgent—, al fet que la situació de bombers al Parc Miró, per una sentència judicial i perquè és evident, no pot ser allà i, per tant, s'hi ha de buscar una solució. Però també hem de donar resposta a una ciutat, i la ciutat necessita una resposta sobre el fet que el Clínic ha de créixer; el Clínic ha de créixer. I perquè el Clínic ha de créixer, primer la ciutat ha de decidir on va, i mentre no tinguem aquesta resposta, nosaltres no podem donar la resposta també d'aquests espais, contestant a la teva pregunta. Però, en qualsevol cas, si hi ha aquest tema, nosaltres ja hi estem treballant.

Crec que en els propers mesos es donarà resposta tant al Clínic com al tema de la Model. I, per tant, nosaltres ja jugarem en el mateix moment per poder-nos posicionar per la necessitat d'espais d'equipaments educatius, i en aquesta lògica estem treballant. Nosaltres aquest proper any ens veurem obligats a construir alguns mòduls, i en això estem treballant, però també estem treballant en la planificació per ubicar els centres educatius de forma definitiva. No sé si d'aquesta manera he contestat a la pregunta.

Sra. Montserrat Ballarín

Hi havia alguns punts que eren algunes interpel·lacions més concretes, que sí que m'agradaria completar el que ha dit el conseller. Jo, Àlex, comparteixo moltes de les idees que explicaves que hi havia al manifest: les retallades, els bolets... És a dir, no entrarem a queixar-nos, però totalment d'acord. El que jo sí que sóc és una mica més optimista que el conseller, és a dir, jo vull creure que la demanda de l'escola pública no és només conseqüència de l'empobriment i de la crisi, sinó també que hi ha un canvi de valors i de l'apreciació de l'escola pública, començant per aquí, i després posem la crisi.

Sr. Francesc Magrinyà

Això també, perquè vénen equips directius molt bons a les escoles que iniciem. És a dir, l'equip directiu de Viladomat o l'equip directiu d'Entença i els que estem creant, la veritat és que estem generant equips directius molt bons, això també és veritat.

Sra. Montserrat Ballarín

És a dir, jo crec que dels que estem creant i dels tradicionals, l'escola pública... jo crec que en aquests moments la societat està més identificada amb els valors que representa l'escola pública del que ho havia estat en el passat. Per tant, tot i que ens preocupa i en alguns moments fins i tot ens angoixa quina és la situació, jo sóc positiva en el sentit que hem estat treballant per dignificar una escola pública que en aquests moments jo crec que ha assolit els reptes de dir que és el referent fins i tot per a les classes mitjanes i per a tothom, que era una cosa que durant molt de temps havia quedat al marge. Per tant, tenim una bona notícia que planteja reptes addicionals, però per mi la primera que tenim és que som davant d'una bona notícia.

Comparteixo que un mapa escolar... Fins ara els mapes escolars eren conjunts, de la concertada i de la pública. No tenim un mapa escolar de la pública, i s'hauria d'entomar, efectivament, en l'àmbit de la ciutat, i ho transmetrem a l'àmbit de la ciutat, en aquest cas al comissionat, perquè comenci des d'allí la iniciativa, perquè fer un mapa escolar, efectivament, ha de sorgir de la ciutat. No podem de manera fragmentada anar fent mapes escolars, però crec que, efectivament, després del 2006 o el 2007, que va ser el darrer mapa, segurament toca fer una planificació, dins de totes les incerteses que tenim com a món a davant nostre, però realment fer una planificació ja una mica amb les necessitats que ja tenim més o menys clares.

Nosaltres no tenim un mapa, però el fet que des del mes de juny del 2016 ja estem pensant què passarà el 2017 d'una manera seriosa i que ens haguem posat a treballar és el substitutiu, el succedani, si voleu, d'aquest mapa escolar públic, però vull dir que ja estem planificant, que no volem obrir la porta a cap mena d'improvisació.

El que parlaves de... Han sortit algunes qüestions sobre els espais. El fet que no volen anar a l'escola concertada perquè, efectivament, hi pot haver un problema amb dos projectes educatius. La possibilitat que anés una escola pública en aquestes escoles concertades que han vist disminuïda la seva oferta, etcètera, evidentment això no és desitjable per a ningú. El que passa és que el que són els espais que ha d'oferir la ciutat, que ha d'oferir el districte, ens són molt difícils d'aconseguir. Hi ha hagut molts problemes i en algun moment es va dir: «Podríem intentar buscar solucions imaginatives». No és ni deixar com a definitius els mòduls ni anar a aquestes escoles; de moment s'ha avançat més. Ara, sí que és cert que hem d'explorar totes les idees, és a dir, hem de ser més creatius, però que davant d'aquesta... no havíem tingut mai unes demandes d'aquestes característiques ni una situació d'aquestes característiques. Per tant, ho estem explorant, tot i que no seria la solució ideal, ni molt menys, però estem explorant moltes coses que fa deu anys no se'ns haurien passat pel cap perquè no hi havia aquestes necessitats.

Després, per exemple, quan se'ns plantegen locals, hem de pensar que en una escola, a part del que és l'espai on són, és molt important el tema dels patis. És a dir, alguns llocs que potser des de fora es pot dir que podria ser un bon espai, però

necessites un espai per a l'escola i necessites un espai per al pati. I encara que podem pensar a compartir patis, a fer coses molt creatives, per als nens els patis són una part imprescindible del seu projecte educatiu. Per tant, també a l'hora de pensar en aquests espais hem de pensar també en els patis.

I les propostes que es feien eren també de solars privats, que, bé, podem parlar amb tothom, però que sapiguem que no són solars que immediatament estiguin a disposició del districte o de la ciutat per posar-los a mans de la Generalitat. No és la situació, ara per ara.

I després, el tema de la quarta línia que es plantejava. Home, jo crec que seria realment molt dur, no? No és res que es pugui plantejar en aquests moments, seria, no sé, jo no crec que a Catalunya s'hagi fet una escola de quatre línies en els darrers vint anys. Més aviat la tendència és la contrària, és a dir, de reduir línies. És una cosa que no s'està valorant, però, bé, en tot cas, si hi ha la por o l'amenaça, estarem amatents que no es pugui plantejar.

Alguna intervenció més respecte d'això?

Sr. Alfons Santamaria

Sí, per al·lusions, perquè se m'ha dit que sembla ser que no m'assabento gaire de les coses, voldria fer una pregunta: un equipament que és un 7A, què és? Per a què serveix? Pregunto, pregunto perquè, com que no ho sé, puc preguntar.

Segon, quan s'està parlant que en un solar hi poden anar els bombers o no hi poden anar els bombers, tampoc no sé on han d'anar els bombers. I és un solar on pot anar un tema sanitari... o és un acord que es va fer i que en aquests moments... Jo també torno a fer una altra pregunta, pregunta perquè no ho sé i no se m'ha respost abans. Què passa amb el tema sanitari al Clínic? Veiem pels diaris que el Clínic se'n va, que el Clínic ve, que el Clínic creix... Abans s'ha dit que el Clínic potser s'havia de resoldre el tema.

Simplement he posat a consideració que tinguem mesura que hi ha uns espais, i a mi em fa vergonya veure un espai que està tancat amb quatre pedres, herbes, i que no serveix per a res. I, en canvi, estem lluitant per buscar espais per a temes educatius o altres equipaments. Res més.

Sra. Anna Mateu

Se sent? D'acord. Quatre cosetes ràpides.

Primer de tot, des d'aquí del públic i en defensa de tota la gent que ha parlat de l'escola pública, que ens coneixem com a lluitadors, m'ha fet molta vergonya que es comparés la pobresa al barri amb l'escola pública. Menys mal que la Sra. Ballarín ho ha dit des de la taula, però jo vull dir des d'aquí i des d'una persona que fa molts anys, en tinc 62 i des dels 17 any lluito per l'escola pública com una qüestió ideològica, no una qüestió que la gent s'empobreix... Això és el sistema el que fa aquestes

comparacions, i m'ha semblat molt fort que des de la nova política això fos el que es posés per davant. Vagi això per davant.

Després, m'agradaria, si us plau, que no l'hi canviéssiu el nom i en lloc de dir-ne mòduls, són barracons, de tota la vida. Mireu que també als anys vuitanta, setanta i *pico* eren barracons. D'acord? El tema mòduls és perquè les paraletes sonen millor. Són barracons.

I una altra cosa volia dir també que del tema pisos —suposo que ja en parlarem—, aquí no se'n diu res, i abans de l'institut es pensen construir blocs cap amunt de pisos i pàrquings cap a sota. Vull dir que de Germanetes, ja us en podeu acomiadar.

I una altra cosa, que també m'agradaria que aclaríssiu, perquè sóc de la CUP i m'ha fet molta ràbia que diguéssiu que tothom esteu per la pública —si no ho he entès malament— i la CUP no, quan a més hem recollit entre molts, molta gent —i no només la CUP sinó més gent— 96.000 signatures per a una ILP pública que al Parlament se la van carregar amb una *apretadeta* de botó i no la van deixar ni debatre.

Sr. Ferran

Hola, bona tarda.

Em dic Ferran. Sóc docent de l'escola pública. Fa sis anys que treballo a l'Eixample com a docent i fa sis anys que sento que hem de planificar. I any rere any sento «hem de planificar». I, bé, com que no podem o no sabem planificar, doncs bolet, bolet, bolet, bolet, i més en moltes escoles que no poden acceptar un bolet però l'hi fem amb calçador, el bolet.

Sabeu qui són els perjudicats de tot això, no? Els infants, naturalment. Els infants, en detriment de la seva educació. En què pensem? Pensem en nosaltres o en els infants? Quin és el futur d'aquest país? Els infants. Doncs penso que hauríem de fer un esforç per pensar en els pressupostos en els infants i no tant en nosaltres. Crec que ells s'ho mereixen, s'ho mereixen, si és que volem tenir un gran futur en aquest país.

En definitiva, tot es resumeix en una qüestió, que és l'econòmica. Llavors la meua pregunta és: hi ha la voluntat d'augmentar els pressupostos en educació?

Sr. Francesc Magrinyà

Contestem, doncs, a aquestes tres primeres.

A veure, jo abans de res i contestant a l'Anna Mateu... i excuso potser una interpretació que s'ha fet. Jo no volia dir... Jo crec que m'he expressat malament perquè no era la meua intenció, jo estic per l'escola pública. Jo l'únic que deia era el fet que el districte on hi ha hagut un major increment de demanda d'escola pública ha estat l'Eixample; és el districte on hi ha hagut més increment de demanda a tota la ciutat, i llavors he intentat donar una explicació. Però, evidentment, que és en el sentit,

tal com ha dit la regidora, que nosaltres estem per una escola pública, en primer lloc, i que precisament això és el que hauríem de canviar, que finalment tinguéssim una escola pública per a tothom, com és el cas de Finlàndia, on això ja no es discuteix, perquè tothom està per una escola pública de qualitat. Això voldria deixar-ho dit.

El que sí que volia dir... És que ho dic perquè de vegades es generen informacions que generen confusió. Contestant a l'Alfons Santamaria, és clar, tu pots dir: «És un 7A, i si és un 7A, és un 7A». Però, a veure, siguem seriosos, i ser seriós vol dir parlar de gestió urbanística. Quan tu defineixes que allà... És a dir, ara, quan es va fer la volumetria de la distribució d'equipaments a l'illa del carrer Provença que dius tu que està buida, es va fer una distribució explícitament perquè allà ja s'ha previst que hi va un edifici de bombers, i per això s'hi ha deixat una volumetria específica. Quan es va modificar l'espai de Germanetes per adaptar-lo als equipaments, cada vegada que es decideix definitivament posar-hi un tipus d'equipament, aquest tipus d'equipament doncs en el cas d'una escola necessita 600 m² d'edificació i 600 m² d'espai de pati i, per tant, s'ha de buscar aquest espai. Quan fas aquesta distribució volumètrica, al mateix moment necessites fer una modificació de Pla general en molts casos.

I, per tant, quan tu plantejes, és a dir, «escolti, es pot posar una escola a Montal, a Paula Montal»... Doncs, perdona, formalment no s'hi pot posar una escola. Per què? Perquè necessites un espai de pati i llavors et carregues el pati interior d'illa. I en aquest sentit, el que no es pot fer, el que no es pot fer... i normalment el Consorci d'Educació et demana uns estàndards, i són aquests estàndards que, si no els compleixes, la Generalitat no et construirà l'escola i, per tant, és així que s'arriben a aquests acords.

Per tant, i sobretot, en aquest sentit, el que és important entendre, encara que aquí es parla de donar solucions en temps, nosaltres fem —com ha dit abans la Sra. Mateu— en el sentit de dir: escolti, no anem a fer barracons. La nostra voluntat és no fer barracons. I, de fet, evidentment, ha de ser una cosa provisional. Però, en qualsevol sentit, els estàndards s'han de complir i, per tant, no podem dir propostes que després no compliran mai. Nosaltres ara estem analitzant les propostes i precisament estem analitzant estàndards i compliments de superfícies d'edificis i superfícies de pati. I, per tant, hem de ser una mica més curosos a l'hora d'engrescar la població amb propostes que després reglamentàriament és impossible que compleixin, i això agrairia que, en aquest sentit, no es continuï amb aquesta línia. Per què? Perquè llavors ens fem mal a nosaltres mateixos, ens fem mal com a societat i com a conjunt.

I en aquest sentit és bo poder compartir les diferents possibilitats, però no proposar coses que són inviables. En aquest sentit agrairia que no es facin córrer propostes, que després la gent s'anima, perquè sembla que sigui tan fàcil... primer, pel que fa als temps, perquè «no, aquí demà mateix podríem fer un institut». Perdoni, hi podríem fer uns barracons, però un institut no el podríem fer. Com a mínim, trigariem dos anys. I després ara prèviament hem de mirar si complim els estàndards per poder ubicar en aquell espai aquell equipament que definim. I, per tant, aquest mateix plantejament que ara fa amb el carrer Provença, allà hi ha una propietat privada, hi ha un espai que és de propietat privada, i hi ha un espai, que en principi és de l'Ajuntament, que correspon a l'espai de bombers. I és en aquest espai que es podria fer. Nosaltres necessitem primer, com si diguéssim, reivindicar que el conveni no s'està complint i que, per tant, si la Generalitat no compleix, que nosaltres poguéssim executar la part

de l'espai que ens toca, i aquest acte l'hem fet. Però això, evidentment, necessita un procediment i necessita un temps, i és l'espai que tenim.

I, per tant, nosaltres també hem explicat abans que aquí, al nostre districte, estem condicionats —i per això ho torno a repetir—, per una banda, per la mateixa extensió del Clínic i per la mateixa dinàmica que s'ha migrat una població educativa universitària a la zona de l'Escola Industrial i que ara se li ha de donar un nou ús. I és en aquest debat polític una mica que hem d'acabar de decidir i trobar un bon espai. Jo crec que amb el procés participatiu i entre tots plegats trobarem la millor solució, però el que no podem fer és plantejar propostes que no corresponen.

I, finalment, per l'última pregunta, totalment d'acord amb la persona que ha intervingut i també és la nostra voluntat i és evident que nosaltres el tema dels bolets l'hem d'eradicar, i la nostra voluntat és eradicar els bolets i en aquesta línia treballarem, perquè nosaltres entenem que el bolet no és una situació estable, sinó que és una situació que hem d'anar eliminant. I, per tant, hem de generar més oferta perquè aquests bolets vagin desapareixent.

Sra. Montserrat Ballarín

Abans de continuar, tenim una bona notícia. La Martina Alemany Cases ha aparegut en bon estat de salut a Sant Sebastià. Un aplaudiment per a ella.

És la nena d'aquí, del districte, que va desaparèixer ahir durant tot el dia i realment no entenem com ha pogut anar... Els seus pares van denunciar la seva desaparició ahir i finalment sembla que tenim un desenllaç positiu.

Jo simplement per puntualitzar la representant de... la persona, la senyora que m'ha dit que era membre de la CUP. Jo no he dit que estigués en contra de l'escola pública, jo he dit que es va presentar en el darrer plenari una proposició, per part de BC, i que s'hi va sumar tothom excepte la CUP, que s'hi va abstenir. No he dit que hi estigui en contra. Potser resulta que volien més escola pública del que es plantejava allà. Però aquest és el resultat que hi va haver a la proposició que es va presentar en el darrer Plenari. És a dir, no estic dient... tot el contrari, suposo que ningú ho qüestiona. Simplement era aquest aclariment. La resta, més o menys, ho compartim.

Sr. Alfons Santamaria

Solament un aclariment: el CII, per altra banda, quan estic dient aquest solar, si algú hi ha pensat —jo almenys m'hi he dedicat—, aquí sí que hi caben tots els equipaments de pistes i d'espais esportius. Precisament, el que quedaria molt malament és el projecte que algú de l'Ajuntament va pensar de fer un altre gratacels allà, un edifici de sis, set plantes, no ho sé, i, a més, ubicar-hi els senyors bombers, allà. No anem bé. Si simplement s'està explicant això i fent quedar malament una sèrie de propostes, el que hem de ser és positius i intentar buscar solucions. L'únic que jo estic donant és possibles solucions, no que siguin les úniques ni les millors ni les més bones. Simplement diguem les coses com són.

El Clínic: és privat o és públic? I en aquesta illa, mitja illa, es podria fer una planificació, que és el que queda clar que mai s'ha fet, una bona planificació? I en aquest cas, una planificació, a part de l'educativa, urbanística. Ho torno a dir, fa un any ja ho vaig dir: urbanística, al barri. No anem fent pedaços d'aquí o d'allà.

Veí

Hola. Se'm sent?

Era una vegada una ciutat que en el futurible segle XXI tenia un espai molt petit i allà volien ficar-ho tot: escoles, bombers, recursos per a gent gran, etcètera. Però hi va haver una catàstrofe mediambiental i es va acabar tot. Amb això vull dir que a mi em sembla que hem de ser radicals, que vol dir anar a l'arrel de les coses, i a mi em sembla que el tema mediambiental és prioritari, potser, quan hi ha poc però és prioritari el tema, el pulmó verd en una ciutat, evidentment, amb tanta manca i amb tanta problemàtica mediambiental, i que precisament pretén adoptar mesures restrictives i grans. Per tant, en un espai petit crec que un ha de prendre una posició més radical.

Sr. Xavier Montagut

Sí, a mi una cosa que em sorprèn és que quan es parla d'equipaments educatius es parla de les parets i es parla dels patis, però no es parla de l'entorn, que per a mi és bastant important. Jo sóc pare també d'una escola i quan entro a aquella escola i veig en quines condicions es donen les classes o quin fum estan respirant els nostres alumnes, em preocupa. I si, a més, fos pare dels Llorers, encara em preocuparia més. Per tant, jo crec que els equipaments han de tenir en compte també l'entorn: l'entorn social i, sobretot, l'entorn ecològic. Siguem radicals.

Llavors jo quan sento que es pot fer una escola en l'entorn del carrer Provença-Villarroel, penso: estem sent radicals? Estem pensant en el fons com fem escoles en què es pugui respirar? Que tenim un problema molt greu de medi ambient, que és la respiració. En aquest sentit, crec que el projecte de l'institut Viladomat té la virtut que va lligat a un projecte de pacificació del carrer, que vol dir que no serà com la càmera de gas que és, per desgràcia, alguna escola del barri. Segona qüestió: va lligat a possibles espais verds, i va lligat a una possible cogestió —que després parlaré de com està— de l'entorn social del barri. Per tant, quan parlem d'equipaments no simplement veiem si hi caben el pati o les aules, sinó que veiem com això repercuteix en l'entorn mediambiental. I jo, és clar, quan sento que es pot ficar l'escola no sé on, enmig d'un barri que la part més verda que té és la plaça Letamendi, al·lucino.

Sr. Francesc Magrinyà

A veure, hi ha hagut tres intervencions. Jo tornant una mica a la confusió, és a dir, jo seria curós de no generar confusions. Evidentment que el Clínic és públic. Mai ningú ha dit que el públic no sigui públic. El Clínic és públic. Per tant, no diguem el que diem. El que també hem de dir és que la mitja parcel·la buida que hi ha al carrer Provença davant del Clínic, excepte l'espai de bombers, l'altra part pertany a una fundació privada. I que, evidentment, si ara treballéssim —i crec que hi hem de

treballar— per expandir de forma pública el Clínic, que és pel que estem treballant i haurem de treballar, doncs nosaltres en principi el que hem de fer és buscar recursos per, primer, aconseguir un sòl i després diners per aconseguir la part edificada per estendre el Clínic. I en això està treballant la ciutat en aquests moments, i espero que en els propers mesos tinguem una resposta clara en aquest sentit, perquè a això ens hem compromès.

Per tant, nosaltres estem per una solució pública del Clínic i buscarem, estem buscant i formalitzarem la solució de cap a on s'estén de forma pública el Clínic. Que quedi clar en aquest sentit. Per tant, crec que, en aquest sentit, no podem generar confusions.

I l'altre plantejament que es feia ara en aquest sentit... A veure, nosaltres com a equip de govern defensem la xarxa d'eixos verds. Si nosaltres aconseguíssim estendre la xarxa d'eixos verds, d'un eix verd en un de cada tres carrers de l'Eixample, tindríem 125 parcs de la Ciutadella. I aquesta és l'aposta per la qual nosaltres som radicals i ens plantejem començar a construir espais verds als carrers i, sobretot, reduir la contaminació.

Quina és la manera més clara i efectiva amb què ja hem començat a reduir la contaminació? Doncs mireu, tenim 160 quilòmetres de carrils bici i passarem a tenir 350 quilòmetres de carrils bici en aquest mandat. És en aquest ordre de magnitud. Per tant, quin és el gran tema? És, primer, perquè introduïm el carril bici, però sobretot perquè hem reduït la diferència entre els 350 quilòmetres i els 160 quilòmetres, que és al voltant de 150 o 170 quilòmetres de carrils de cotxe. I aquest és el primer pas que fem, és a dir, tenim una proposta que es presentarà en els propers dies, precisament en aquest marc —no sé si la teniu ja a disposició—, en la qual precisament s'estén només en aquest mandat l'extensió i, per tant, la limitació de cotxes. Aquesta és l'aposta clara i radical que nosaltres plantejem. Això no s'havia fet mai. El primer carril de bicicletes que es va posar va ser el carrer Urgell, amb el plantejament de treure carrils de cotxe. Llavors és en aquest escenari en el qual estem treballant.

Nosaltres també estem treballant, com ha dit abans aquí el company, amb el tema que a l'espai de Germanetes, només ocupant dos trams de carrer i una plaça, la cruïlla de Borrell amb Consell de Cent i dos trams de Consell de Cent ja tenim 5.000 metres quadrats. Perquè tingueu la noció de la quantitat d'espai que podem guanyar si comencem a fer verds els carrers de l'Eixample, un de cada tres. I aquesta és la nostra aposta. I, a més, estem treballant per aconseguir que tot l'entorn de l'avinguda Roma sigui un altre pulmó de l'Esquerra de l'Eixample. Per tant, estem treballant en aquesta línia.

Sra. Elva Tenorio

Com que ha sortit el tema mediambiental, parlo ara. Em dic Elva Tenorio. Sóc metgessa, especialista en salut pública. Estic a l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample, a la Vocalia de Salut. Des de la Vocalia de Salut no parlo en nom de l'Associació de Veïns, que en aquest cas no represento, i sí que estic treballant i cooperant amb el col·lectiu veïnal Germanetes Illa Verda. Esteu veient que hem posat aquí dos cartells perquè nosaltres sabem que estem en una situació d'emergència

social i d'emergència gairebé catastròfica al districte de l'Eixample pel que fa a la salut.

El nivell de contaminació que tenim en aquest districte és el més alt de tot Catalunya. Els espais verds, 1,8 m² per habitant, és deu cops més baix que l'espai verd que recomanen l'Organització Mundial de la Salut i la Unió Europea per habitant. La contaminació no es veu. Però jo com a metge veig com es doblen el nombre d'ambulàncies que arriben als serveis d'emergència cada vegada que hi ha pics de contaminació. Els pics aquests de contaminació provoquen directament —i això està estudiat i no són hipòtesis i el que dic és seriós— infarts de miocardi, ictus i determinades malalties que tots coneixem, que poden ser cròniques o agudes, per no parlar del càncer. Els veïns de l'Esquerra de l'Eixample estem respirant un aire a vegades que correspon a dos o tres paquets de tabac al dia.

La contaminació no es veu. Jo sé que seria més fàcil si en comptes que fos pràcticament invisible estigués de color verd o de color lila i cada dia quan sortíssim ens n'adonéssim de què està representant un urbanisme irresponsable que no ha mirat la sostenibilitat de la vida de les persones ni la seva qualitat durant anys i anys. Jo em vaig fer especialista en salut pública i sabia aleshores que fa dos-cents anys Cerdà, per augmentar la qualitat de vida i la salut de les persones, va intentar fer un Eixample que permetés que la gent respirés. Dos-cents anys més tard estem pitjor que en aquell moment. Ho estem. Ho diuen les autoritats, ho diuen els llibres de salut pública. Les autoritats ho diuen amb la boca petita, perquè aquí s'ha començat a parlar de contaminació ara, quan s'ha parlat d'espais que no tenim.

Senyors, tenim un espai de 5.000 m², que és l'espai de Germanetes, que es va reivindicar en un principi... i jo vaig ser també de les primeres a reivindicar que hi haguessin equipaments socials, que els necessitem, però l'equipament verd és un equipament necessari. Un equipament verd és com un hospital, perquè allà respirem, perquè allà juguem, perquè allà la gent es cura de la salut mental, que la tenim tots molt perjudicada per manca de socialització, perquè els nanos no només necessiten escola, necessiten jugar, necessiten parcs; i els grans necessiten jugar a la pilota, necessiten parlar amb els altres, necessiten fer xarxa social. Jo dic: si l'espai de Germanetes fos un hospital, el trauríem per posar-hi un institut? No ho faríem. Intentaríem buscar espais alternatius per a l'institut i considerariem l'espai verd sagrat. Això és el futur, tota la resta és vella política, és mala planificació, és no tenir en compte el futur.

I una altra cosa: mai em barallaré amb els veïns que necessiten un institut, ni molt menys, perquè he participat en aquestes lluites. Els polítics de baixa qualitat de mires fan que la gent es baralli per les engrunes que ens deixa un sistema que ens ho treu tot, no només la força de treball, sinó també l'espai vital per viure, els arbres, ens ho treuen tot. I és un fals dilema discutir si és millor tenir un espai verd o tenir un institut. És fals, això. Ho volem tot. I tot es pot aconseguir amb voluntat política.

Quan això ho vaig dir a alguns companys de BC i em van dir: «Home, si recolliu un milió de signatures, doncs potser ens ho pensem.» Amb voluntat política es fa tot, tota la vida ha estat així. Els polítics heu d'escoltar la gent. Necessitem l'institut, necessitem equipaments, però necessitem respirar. Per tant, nosaltres encara no en tenim un milió, perquè no som un milió a l'Esquerra de l'Eixample, però ja hem recollit 2.000 signatures de la gent que entra i que surt del parc. Si en voleu més, us en

portarem més. Però em temo que esteu cecs. No respireu a l'Eixample. La majoria de la gent que ara ens representa tampoc viu a l'Eixample i, per tant, no sap l'emergència social en la qual estem ara. Ho volem tot: volem els equipaments i volem l'espai verd. Tot el que has dit, Magrinyà, ho lamento, però jo et sentia quan no eres al poder, aquest poder que tens ara, i reivindicaves els 5.000 metres de Germanetes igual que ho estic fent jo ara. Quina és la diferència? La diferència és que ara *no se puede, se hace lo que se puede*. Bé, doncs nosaltres ho volem tot: volem els equipaments i volem l'espai verd, perquè les dues coses són importants per al barri.

Sra. Hortènsia

Hola, em dic Hortènsia i sóc professora. Sóc professora, formadora de formadors. Jo formo els que seran futurs mestres i formo els que seran futurs professors d'institut. L'ensenyament ha estat la meua vida i és la meua passió, d'entrada. I, a més, sóc professora de ciències, els temes mediambientals són la meua altra passió.

He sentit unes quantes coses a la taula que m'han molestat. No diré que m'han ofès profundament, que sí que és cert, però no ho vull dir. Només dic que m'han molestat. He sentit, primer, que els pares, com que s'han empobrit, porten els fills a l'escola pública, i això m'ha remogut l'estómac i m'ha fastiguejat molt, perquè jo sóc una professora que tota la vida m'he dedicat a l'escola pública.

Després he sentit que s'estava per un ensenyament públic de qualitat. Perdó, l'ensenyament públic —i jo hi he estat, jo estic a la universitat, però per les meves mans han passat molts professors d'institut i d'escola—, l'escola pública és d'extraordinària qualitat. El que no tenen és diners, ni locals, ni lloc. La qualitat la donen els professors, i els professionals que tenim en aquest país són impressionants. Ni a Finlàndia són millors. Tenen molts més diners a Finlàndia, però no són millors professors. I això és una cosa que jo, com a professora vull reivindicar i vull que se sàpiga. L'assumpte és que l'escola pública ja és de qualitat; la privada o la concertada segurament també, però no la tracto. El que necessiten són recursos, i això és una cosa que voldria puntualitzar.

Després s'ha comentat... un company de barri ha dit que es podien canviar equipaments i s'ha dit una frase que a mi m'ha semblat desafortunada, que hi ha una planificació i que no es poden fer tonteries amb una planificació feta. No. La planificació va en funció de les necessitats, no s'adapten les necessitats a la planificació. Primer són les necessitats i els gestors polítics que triem i en els quals jo crec profundament han de solucionar les necessitats variant la planificació sempre que això sigui necessari.

Dit això, jo que ja sóc una persona gran m'he trobat aquí... no sabia ni de què anava, però m'he trobat una miqueta com en una pel·lícula que es deia *La decisión de Sophie*, que era una pel·lícula tristíssima, fastigosa, en la qual a una mare se li feia triar entre els dos fills, a veure quin li mataven. A mi aquesta situació que se'm faci triar entre un institut o un parc em sembla una salvatjada.

Les Germanetes van fer un parc, van plantar uns arbres allà en un lloc que pensen tirar, hi ha un bosc de *cinamomos*. Potser ningú sap aquí el que és un arbre que es diu *cinamomo*, però va sortir. Hi ha un trosset de bosc dins de l'Eixample. No els han

plantat, han sortit. És un arbre que ha crescut, és un bosquet i el pensen tallar. Jo, com a professora de ciències, veig que uns arbres que trigaran cinquanta, cent anys a créixer, els pensen tallar, me'n faig creus, perquè és que ningú els tornarà, ningú de nosaltres veurà un arbre d'aquella mida. Els plantarem i veurem uns matolls, no un arbre. Tenim un parc perquè unes persones abans, amb un mètode de socialització diferent, van plantar. Deixem els arbres perquè no podem fer créixer uns arbres. Podem construir un edifici en dos anys, no podem fabricar un bosc en dos anys. I a l'Eixample no tenim arbres.

Quan es parla de contaminació, a mi em sembla molt bé que es digui que es vagi en bici, però a ningú li retiren el cotxe per anar en bici, això que se sàpiga. Però el que no es diu és quina quantitat de CO₂ són capaços d'absorbir els arbres cada any, que fan molt més del que consumeix, del que s'estalvia anant cinc persones en bicicleta. Un arbre és un descongestionador de la ciutat, i d'això no se'n parla, perquè la gent no ho coneix. Consumeixen la tira de CO₂ i, a més, fixen la tira de contaminants als arbres. Si tenim arbres no els podem tallar per posar-hi una altra cosa. El que sí que hem de fer és posar instituts, però en un lloc on es faci una gestió per construir edificis. No podem reduir en absolut.

I aquests carrers, aquesta proposta de carrers de cada tres carrers, un carrer, ja existeix. Es diu Enric Granados. Aneu allà i poseu a jugar les criatures al carrer Enric Granados. Què farem? Un carrer que no passi... Hi ha Enric Granados, terrasses de bar. Jo, a part de professora, sóc mare i he estat filla. El meu fill va créixer sense ni un sol parc. No es va poder socialitzar. Ho necessitava més que l'aire. No va poder perquè en tot el meu entorn no hi havia un parc. Al final van fer allò de l'avinguda Roma, i allò no és un parc. Allò és un carrer dur on els *crios* no poden jugar i els iaies no hi poden estar.

El meu pare es va quedar paralític, no va poder anar enlloc, es va morir. Però tinc l'esperança que els meus veïns i els meus futurs néts potser tinguin un parc on puguin anar i socialitzar-se, o un parc on es pugui reunir la gent i puguin estar-hi els *crios*, amb tota la raó del món; els vells, amb tota la raó del món; però, compte, que jo no sóc ni un *crio* ni un vell i també tinc dret a estar allà veient les criatures i parlant amb els veïns, en un entorn tranquil, al mig d'un bosquet i també tinc drets. Jo sóc una persona que estic a la ciutat, sóc veïna d'aquí, de l'Eixample de tota la vida, he pagat tota la vida els impostos i penso que tinc també dret, abans que sigui vella del tot, a tenir un lloc per seure i trobar-me amb els meus veïns que no sigui el carrer o el replà de l'escala. Hi ha un carrer on hagin tret els cotxes? Que no els poden treure perquè hi han d'anar els serveis, és el carrer Enric Granados, és el carrer Borrell, ja pràcticament. No. Un parc amb terra on pugui veure els veïns, on els *crios* puguin córrer i embrutar-se, i fins i tot hi hagi un pipican i puguin anar-hi els gossos. Penso que hi tinc dret. I això és l'únic que volia dir.

Sra. Montserrat Ballarín

Jo crec que han quedat clares les reivindicacions de tothom i, bé, podem continuar, però no sé si realment aportariem molta més llum sobre el debat. Jo crec que han quedat clares les posicions...

Nosaltres no podem renunciar a equipaments que estan planificats i que són necessaris i tampoc volem renunciar a continuar treballant pel verd a tot aquest barri, que és imprescindible. Però no podem focalitzar tot el debat avui en aquest punt. Jo crec... Jo he estat en les dues últimes setmanes a diferents consells de barri, un espai amb l'alcaldeessa, i he sentit els mateixos arguments de les mateixes persones. És a dir, jo entenc les reivindicacions, en prenem nota, anirem treballant, en som conscients, però no podem continuar amb aquest debat perquè, hi insisteixo, els arguments ja els coneixem. Si hi ha algun argument nou que es pugui aportar, doncs podem continuar, però, hi insisteixo, no...

A veure, el següent punt, com que el tema d'educació jo crec que més o menys ha quedat clara quina era la situació, quines són les reivindicacions. Passem al següent punt, que és el tema de la calendarització de Germanetes. Suposo que la majoria d'intervencions van sobre aquest punt. Doncs si us sembla, passem... Ho vols fer tu o ho faig jo, la calendarització?

(Algú parla sense micròfon.)

Sí, sí, doncs digui'm.

Veí

Perdó, els ciclistes, que han augmentat els quilometratges, o sigui, més carrils bici. Jo diria el Districte o l'Ajuntament té previst responsabilitzar administrativament i legislativament els ciclistes i protegir els vianants? Perquè això està... bé.

Sra. Montserrat Ballarín

No, no, no. Això anava sobre un altre punt. Passem... Era l'últim punt, entenc, d'aquí, encara que no té gaire a veure amb equipaments educatius. Segurament sí una mica amb la mala educació d'alguns ciclistes, però, de fet, ho posem en aquest punt i després passem al tema de Germanetes.

Sr. Francesc Magrinyà

A veure... sí que volia contestar a aquest senyor. En principi, la idea que tenim nosaltres és que per poder... de fet, l'aposta clara és crear un espai segur per on circular en calçada per a tots els ciclistes, i per això hem fet aquesta extensió tan ambiciosa i radical a fi de crear una veritable xarxa d'espai per als ciclistes en calçada. I és amb aquesta oferta que llavors podrem ser molt més estrictes amb el tema, suposo, de la convivència entre vianant i ciclista, evidentment a favor del vianant, perquè el vianant està en primer lloc, que és el que suposo que vostè plantejava. Llavors, per a nosaltres penso que serà un pas molt important haver construït aquesta malla de carrils de bicicleta en calçada, i és el que ens pot permetre, precisament, que els vianants tinguin el seu espai i les bicicletes també.

I també una mica contestant a les intervencions anteriors, el que sí que també crec que és important recordar a tots plegats és que nosaltres en aquest moment apostem precisament —i penso que aquest és un acord bastant transversal entre els diferents partits— per tirar endavant el Pla de mobilitat sostenible 2013-2018 i en aquest pla una de les mesures importants és el tema de les superilles i nosaltres, en el marc del districte de l'Eixample, el centrem en els eixos verds.

I, sobretot, a aquesta senyora que ha intervingut abans, joestic molt d'acord amb el que plantejava. Jo m'excuso amb el primer comentari que he fet, perquè crec que se m'ha entès malament, almenys crec que m'he expressat malament en aquest moment. Però jo sí que penso que els equips pedagògics són els millors que tenim, els de l'escola pública, suposo que el que els companys critiquen són els espais de bolets que dificulten el treball dels equips, i és una mica aquest treball que nosaltres volem eradicar, precisament eradicar i tornar a recuperar aquests espais a les escoles. I, per tant, generar més oferta perquè els bolets desapareguin. Aquest és el treball en què penso que estem tots plegats.

I quan vostè diu el tema del carrer Enric Granados, és clar que nosaltres no defensem un carrer Enric Granados, ni molt menys. Nosaltres volem uns carrers verds, i per nosaltres el carrer Enric Granados no és un carrer verd.

Sra. Hortènsia

(Parla sense micròfon.)

Els pintareu de verd?

Sr. Francesc Magrinyà

No, miri, si vostè compara els carrers d'Itàlia amb els de l'Eixample, veurà que hi ha una gran diferència en general, i és que els carrers de les ciutats italianes no tenen arbres, i els carrers de l'Eixample tenen més de 13.000 arbres en la part central de la ciutat. Nosaltres volem incrementar molt més això, i no farem ni zones verdes ni pintar de verd, anem de veritat a generar espais verds. I aquest és el repte que tenim tots plegats, i penso que en això hauríem de treballar conjuntament. I és en aquesta línia que nosaltres em penso que, escolti, vull dir que el repte... el primer pas per generar carrers verds és tenir espais pacificats i carrers pacificats. Nosaltres estem per aquesta aposta, per generar carrers pacificats. I aquests carrers pacificats els volem construir com a veritables espais verds, i aquest és el nostre repte.

I totalment d'acord... el cas de l'Eixample, com ha dit abans, és l'espai més contaminat de Catalunya i l'espai més contaminat de la ciutat. I, per tant, l'única solució per resoldre això és començar a conquerir espais verds, i és en aquesta línia que nosaltres treballem, i penso que estaria bé que tots plegats hi poguéssim treballar quan comencem a fer aquest procés participatiu, per exemple, com aquest dissabte, que continuem treballant al voltant dels entorns de Germanetes, precisament perquè volem que el carrer Consell de Cent comenci a ser un d'aquests eixos verds que hem d'estendre a la resta de la ciutat. Perquè si no, com deia molt bé, ens estem morint prematurament, i això ho hem d'eradicar, i l'única manera és començar a limitar

l'espai del cotxe. No eliminar-lo, ni molt menys, però limitar-lo i crear espais amb nivells de contaminació que siguin acceptables, perquè si no, no podrem viure en aquesta ciutat.

Sra. Montserrat Ballarín

Passem de punt.

El següent punt era el de calendarització de Germanetes. És un punt que ha sortit també aquí, justament al fil del debat que estàvem tenint abans, i a mi m'agradaria aclarir el tema de l'institut, i ara parlaré de com està el projecte, etcètera, i és que no afecta cap arbre. És a dir, la zona on va l'institut, l'arbre de què es feia esment no està afectat. És a dir, de la part que hi ha la base, el que s'ha fet, hi haurà una part que serà el pati de l'institut i la part on va l'institut no afecta cap arbre. I els horts aquells que hi ha en aquests moments... no sé com es diuen els horts... les taules de cultius, els horts aquells amb potes, diguéssim, aniran a la teulada de l'institut.

(Se senten alguns comentaris.)

Pel que fa a la calendarització, dir que el projecte executiu de l'institut ja està fet. Es troba en fase de ser validat per part del Consorci d'Educació i de la mateixa direcció de l'institut, i es troba en tràmit de llicència d'obres. Quan es disposi de la llicència d'obres, es procedirà a l'adjudicació i a l'inici de l'obra. Segons les darreres informacions del Consorci d'Educació, és prevista l'obertura de l'institut el setembre del 2018, aquesta és la previsió amb la qual estem treballant a tots els efectes.

Pel que fa als dos edificis d'habitatge dotacional, que, com saben, inclouen una escola bressol i un espai de gent gran als baixos de l'edifici, tenim una planificació actualitzada que ens ha indicat que la licitació de les obres es preveu per al febrer-març del 2017, i l'inici de les obres es preveu que serà cap al setembre del 2017 i la duració aproximada d'aquestes obres serà de 20 a 22 mesos.

Pel que fa al Pla Buits, segurament molts de vostès ja saben que el conveni del Pla Buits entre les entitats i Ecologia Urbana finalitza a finals d'any i s'està tramitant una renovació perquè segueixi endavant durant el 2017. També m'agradaria explicar que hi ha un projecte de dinamització del Jardí Emma de Barcelona. Arran de l'èxit que ha tingut el Pla Buits, va sorgir una entitat nova, l'Associació Jardins d'Emma, de la qual formen part diversos veïns que ja estan implicats en altres entitats del barri i que estan preparant un projecte de dinamització i innovació social en el marc del Jardins d'Emma de Barcelona. Des del Districte ja hem elaborat una proposta de conveni per dinamitzar l'espai, que ara per ara jo suposo que l'entitat ja el té i l'està estudiant, però bàsicament la idea força d'aquest projecte rau a desenvolupar nous usos de l'espai públic de forma participada. Per tant, recordem que allí continua havent-hi també un espai verd i que estem convençuts que també servirà per innovar en el que és la participació i la sensibilització i el treball per l'espai verd.

No sé si vols afegir alguna cosa...

Sr. Francesc Magrinyà

No. Em sembla bé.

Sra. Montserrat Ballarín

Doncs, a veure... Anem, si us plau, a agafar... Fem un parell de torns d'intervencions de tres en tres, si us plau.

Veïna

Lo primero que quiero pedir es que he pasado por ahí una hoja para firmar una petición a la alcaldesa, a ver si me la pueden pasar, por favor. Una petición, pone una petición a Ada Colau. Si la han firmado varias personas, a ver si me la pueden pasar o se ha perdido ya. He pasado un bolígrafo y la hoja. El bolígrafo me da igual, pero la hoja no, por favor. Pásenmela.

Bueno, pues a ver, yo lo que quería decir... Yo el año pasado ya lo planteé aquí, hablando de espacios, los peatones son los que menos espacio tenemos, porque las aceras las han ocupado las bicicletas con total impunidad...

Sra. Montserrat Ballarín

Perdone, perdone...

Sr. Francesc Magrinyà

Esto no forma parte del orden del día.

Sra. Montserrat Ballarín

Estamos hablando del espacio de Germanetes ahora, por tanto, yo rogaría que las intervenciones que se hagan sean sobre esto. Al final hay un punto de ruegos y preguntas y quizá podemos dejarlo para entonces.

Si us plau, les intervencions que siguin sobre l'espai de Germanetes.

Sr. Xavier Montagut

Jo vull parlar en nom de l'Associació Jardins d'Emma. Aquesta és un associació que muntem diverses entitats i persones amb un objectiu que és gestionar el parc provisional que es va fer allà. Nosaltres en el seu moment vam fer un procés participatiu. L'anterior govern va fer un parc que no respectava el que nosaltres havíem decidit com a veïns, però nosaltres volem seguir gestionant segons el mandat que ja es va dir. I es va dir: volem un parc viu. I què vol dir un parc viu? Un parc on hi

hagi horts, on hi hagi plantes, un parc on juguïn nens, un parc on es pugui estar la gent gran, i podem afegir ara —perquè hi ha una petició forta— també els gossos.

Dit això, vam dir: doncs per gestionar això i gestionar-ho d'una manera participativa, som els veïns els que ho hem de fer, i vam fer aquesta associació per fer aquest pacte de gestió amb l'Ajuntament. El mes de maig teníem a punt de firmar aquest pacte que nosaltres, aquesta associació, oberta a tot tipus d'entitats que volguessin i oberta a tot tipus de veïns que volguessin, volia començar a fer una dinamització d'horts, volia començar a fer un espai lúdic i per això necessitava uns recursos, una terra, unes eines, una gent per gestionar això, i també un espai d'activitats públiques, i havíem demanat unes taules, unes cadires, etcètera.

Bé, anàvem a firmar un conveni que implicava aquesta gestió i uns recursos per gestionar això. *Como dicen en castellano, las cosas de palacio van despacio.* En català podríem dir que les coses de l'Ajuntament van massa lent, però el fet és que a l'octubre pensàvem això, que anava massa lent. Però la nostra sorpresa és que en la reunió amb l'Ajuntament ens van dir firmeu el conveni però els recursos presenteu-los en la convocatòria de lliure concurrència. I l'argument d'aquesta paraula de lliure concurrència era la claredat. Això se'ns diu en una setmana en què un concurs de lliure concurrència ha descobert un *pufo* de Construccions i Contractes de 800.000 euros a Barcelona i 11 milions a Badalona. Això vol dir que la lliure concurrència en si mateixa no garanteix cap cosa, problemes de transparència, control, gestió i bastantes més coses d'aquest mecanisme de la lliure concurrència.

Però el que és absurd és que si volem gestionar un espai i ens associem en una entitat oberta a totes les entitats que vulguin i a tots els veïns que vulguin per gestionar això, no se'ns donin recursos i haguem de competir amb qualsevol entitat, com si això fos una mercaderia, quan estem parlant d'un procés de democràcia participativa. O sigui, nosaltres no podem gestionar sense recursos, i si s'han de donar recursos, la millor forma de control és que ho faci una associació de veïns, que siguin els mateixos veïns, que sigui transparent i que poseu tots els controls que vulgueu. Això és la manera de fer una cosa de democràcia participativa, i no té res a veure amb la gestió d'una mercaderia o d'un servei que es concursa en una cosa pública. Si estiguéssim parlant de les escombraries de Barcelona, sí que hi hauria d'haver un concurs públic. Però si estem parlant de gestionar per part dels veïns un barri, què fa aquí Construccions i Contractes o la Fundació Pere Tarrés en aquest concurs? A veure si el conveni amb l'associació de veïns el pot agafar la Fundació Pere Tarrés i no la mateixa associació de veïns.

Per tant, així no podem gestionar. Per tant, hem decidit que no signem el conveni perquè tenir un conveni sense recursos és no-res. Per tant, aquesta associació seguirà lluitant per gestionar, vol cogestionar el parc; vol fer jardí amb els veïns; vol fer un espai lúdic i, sobretot, vol en el futur gestionar aquells sòls que hi haurà al futur institut, gestionar els espais que s'havia pensat de l'institut que serien col·lectius d'utilització del barri, com les pistes de bàsquet, la biblioteca, etcètera, coses que s'havien parlat... També volem gestionar, quan es faci un carrer verd, no pintat de verd, sinó un carrer amb plantes, i això ho volem fer, però ho volem fer amb un conveni amb recursos. Si no, no firmarem.

Sra. Hortensia

Jo, primer de tot, volia comentar allò d'abans dels carrers, allò dels carrers amb plantes. Bé, en un carrer hi ha d'haver serveis. Serveis vol dir que hi ha persones que tenen pàrquing i han d'entrar amb cotxe fins al pàrquing. Segon, hi ha persones que són grans i han de poder sortir i entrar del carrer en condicions raonables. Per exemple, amb ambulàncies. Després, hi ha botigues, i a les botigues s'hi han de portar mercaderies i retirar les mercaderies. I han de passar els camions d'escombraries, i s'han de deixar els blocs perquè es tirin escombraries.

A veure: que això es consideri zona verda encara que la vorera s'eixampli lleument i només hi hagi un carril de circulació, això no és una zona verda. Al meu entendre, això no s'anomena zona verda, això és un carrer al qual se li han ampliat les voreres i podem posar en comptes d'un arbre, un arbre i un arbust, perquè no n'hi caben més, perquè si traiem dos metres més de carrer, de carril de circulació, allò no és una zona verda. I si és una zona verda és una zona verda de dos metres d'amplada per 100 metres de llargada. Aquí els *crios*... no se si s'obligarà els *crios*, els iaïos i la gent com jo a anar pel carrer, per la zona verda, en fila índia, perquè tota la resta, les voreres són voreres, el carril de circulació de serveis és un carril de circulació de serveis, i l'únic que es guanya és un carril de circulació. Pensem en l'amplada d'un carril de circulació: són dos metres, dos metres i mig, tres, per a tota la llargada. No és una zona verda.

Una zona verda és un espai ample on els *crios* i la gent com jo —que no sóc ni un *crio* ni un vell però ja he dit que també hi tinc dret— puguin circular tranquil·lament. M'acabo més o menys d'assabentar que a part de l'institut —i podem discutir si el lloc més adient és aquell o n'és un altre— s'edificaran dos blocs de pisos a l'espai de Germanetes. Ja se'n va edificar un abans. I abans de cedir la paraula, el que m'encantaria saber és a quin preu es cobra el lloguer —jo no ho sé—, a quin preu es cobra el lloguer d'aquells pisos.

I la segona cosa: Barcelona ha d'edificar pisos en un espai verd, en un espai d'un institut? No discutiré si aniria millor fer-hi un parc, un institut, o fer-hi el que sigui. Diem que als baixos hi ha un local social per als iaïos o una guarderia... als baixos, i tota la resta són pisos. Mare de Déu... Amb la quantitat de pisos buits que hi ha a Barcelona, de gent que no pot pagar el pis i que estaria encantada —i ja estan construïts, eh?— de vendre, i ja estan fets. No s'ha de fer construcció nova, estan fets. Barcelona necessita construir blocs de pisos en un parc, realment? Amb la quantitat de pisos buits que hi ha... Ni per a pisos socials ni per a res. A veure, és que ni socials... Hi ha un fotimer de gent que estaria encantada de llogar, cedir o fer el que sigui per treure's una hipoteca del damunt i Barcelona compararia el pis molt més barat que si s'ha d'edificar un edifici. És que edificar un edifici és tot, eh? I aquell pis, un pis que ja està buit, no s'han de pagar tots els serveis, no s'ha de pagar la proporció d'escala perquè l'escala... ja està fet l'edifici.

Jo no sé gaire cosa d'economia, però a mi em sembla que és més rendible, més ecològic i més barat aprofitar el que ja hi ha. I no discutiré si s'hi posa un institut o no s'hi posa un institut si no hi ha enlloc més on posar-lo, que seria discutible perquè també hi ha gent —com jo o com el meu pare, quan es va morir finalment, el pobre, de vell—que té dret a estar a algun lloc veient criatures saltar. Em sembla bé això de l'institut. El que no em sembla acceptable, en absolut, és que en un parc es digui que es construeixen pisos amb la quantitat de pisos buits que hi ha a Barcelona. Això,

construir pisos en un parc, em sembla una cosa impressionant. Però voldria que em diguessin a quin preu els lloguen, per saber-ho. Perquè potser és a 100 euros el pis, a 100 euros al mes, i dius, bé, no n'hi haurà... A quin preu es lloguen? Això sí que és una pregunta que es pot fer. Se sap, a quin preu lloguen els pisos? Perquè abans de fer el parc van edificar-hi un bloc de pisos, i en aquests pisos jo veig entrar i sortir gent que no semblen gaire... Vull dir que se'ls veu més llustrosos que a mi. Ho dic sincerament, que porto tota la vida treballant. A quin preu els lloguen?

Vull dir... Hi deu haver la informació. Si es volen construir pisos, serà per a alguna cosa. Voldria saber per què, quants pisos hi ha i a quin preu i per què...

Sra. Montserrat Ballarín

Ja li contestaré. Si us plau, jo crec que amb un cop ja ho entenc, el que diu. No cal que m'ho repeteixi quatre vegades, ja ho entenem.

A veure, la següent pregunta?

Veí

Hola.

Jo visc en un tercer primera i tinc tres plantes i me les autogestiono jo. En aquest sentit, a mi em sembla que és molt diferent gestionar que autogestionar. Jo crec que potser a l'Eixample, que té una ascendència més burgesa, es parlaria de gestionar, no? Però hi ha altres barris que parlen d'autogestionar. Jo crec que hi ha un malentès, per part de la taula, que heu definit la demanda que hi ha aquí, sobre el col·lectiu veïnal de Germanetes Illa Verda, que allà es planteja un espai verd, em sembla que heu dit, un espai verd. I fins i tot heu fet esment de no treure cap arbre. Suposo que et refereixes als tres o quatre arbres que hi ha, que s'assembla molt a la terrassa meva del tercer primera. O sigui, per mi no és un espai verd.

Un sector d'aquí el que demanem és un parc. Un parc vol dir una certa densitat arbòria que justifiqui la definició d'un parc. I un parc està exempt d'edificació de formigó. Hi ha bons planificadors que entenen el que és un parc i aquests planificadors són els que d'alguna manera ens haurien d'ajudar a planificar el que és un parc. M'agradaria que també valoréssiu la demanda que hi ha aquí, perquè algú de vosaltres ha fet esment que el debat ja s'ha fet. Sí, el debat ja s'ha fet. L'únic que s'ha de fer ara és escoltar. O sigui, escoltar una demanda que hi ha hagut aquí, bastant generalitzada, jo crec, referent al significat verd, no? La paraula *verd* és un significat que conforma una idea, uns sentiments, una passió, una necessitat, un raonament... Llavors, d'alguna manera, perquè nosaltres ens sentíssim representats, seria bo que escoltéssiu aquesta demanda, perquè l'estem fent, l'estem fent, l'estem fent amb força. Res més.

Sr. Francesc Magrinyà

Una altra pregunta.

Veïna

A parte que yo soy de Italia, y en Italia hay árboles en las calles. No los hay en las calles de ciudades que son más antiguas que el centro de Barcelona. Entonces, claro, en Roma, en el centro, según donde vas, es difícil encontrar árboles. Y lo mismo... Es decir, un árbol, una vez que está cortado, necesita veinte años para volver a crecer. Los edificios se pueden construir, se pueden hacer en otros sitios, los árboles no, si estamos todos ahogados. Por lo menos podríais dar la sensación de que estáis escuchando lo que os estamos pidiendo o estamos haciendo un muro contra muro y a nosotros nos importa, a vosotros no... es un poco triste todo esto, la sensación que estáis dando ahora. No sé.

Sr. Xavier Riu

Sóc Xavier Riu i volia plantejar, des de la mirada de la comunitat educativa, una reflexió sobre Germanetes. Estic veient en moltes intervencions que sembla que hi ha una confrontació entre les butaques de la ciutadania i la mesa, però jo crec que no va així. Alguns fa molts anys que lluitem per aconseguir aquesta escola bressol, que ara s'hi ha de fer, i aquest institut, que s'hi ha de fer. No són els de la taula, que ho han fet, perquè no hi eren quan vam fer aquesta lluita, alguns sí, algú és més antic.

Però vull plantejar que em sembla que hem d'evitar aquesta confrontació de temes en què estem tots d'acord. Necessitem més zones verdes i necessitem més equipaments públics, i a l'hora de resoldre-ho, els temes són més complicats. Jo en l'àmbit privat puc comprar una casa o deixar-la de comprar o comprar un cotxe o canviar-lo, però que l'Administració construeixi un institut ha costat deu anys, des que vam aconseguir un acord polític amb l'Ajuntament el 2006 fins al 2016, que la Generalitat... Vol dir acords polítics amb l'Ajuntament, acords polítics amb la Generalitat, tràmits administratius per traspasar el solar, licitacions del projecte, reserva pressupostària... I ara algú diu: «No, doncs es podria fer a un altre lloc». Si us plau, que això vol dir endarrerir anys... Parlo des d'un cert coneixement del tema.

Demano que no plantegem com a antagònics temes en els quals estem tots d'acord. Aquesta zona es va dir: «és que es fan edificis en un parc». On veiem un parc? Ara mateix es deia... Es fa un edifici d'apartaments tutelats en un lloc que no és un parc, que té tanques. I es fan uns pisos socials en un altre lloc que també té tanques. I un interior... Si jo hagués d'imaginar-me un lloc bo per fer-hi una escola bressol, uns apartaments tutelats de gent gran i un institut, no seria un bon lloc fer això envoltat de verd, que és el que passarà en aquest cas?

(Se senten comentaris entre el públic.)

Jo el que crec és que l'error principal de l'Ajuntament és que no informa prou bé. A tot arreu, hi hauria d'haver a Germanetes, com hi ha a tot arreu, un plànol gran que expliqués què s'hi pensa fer, quan es pensa fer, quina part es deixa de zona verda i quina no... Perquè cada vegada que en parlem, alguna gent va descobrint coses. És que hauríem de saber-ho tots perquè això ajudaria a poder fer un diàleg en millors

condicions. Però, en tot cas, em nego a viure com una derrota aconseguir que es facin aquests equipaments. Gràcies.

Sra. Montserrat Ballarín

Vols començar tu? Com vulguis. Començo jo.

Jo comparteixo el que ha dit el Xavier Riu al final. Efectivament, no és que no vulguem portar l'institut a un altre lloc. Qualsevol que sàpiga com va la planificació educativa i el que costa aconseguir recursos sap el que costen aquests equipaments, per no dir altres instituts que hem tingut a aquest districte, a l'altra banda, a la Dreta de l'Eixample, que després d'estar licitats i adjudicats a una empresa, es van retirar els recursos. Per tant, tenir a tocar de mà un institut finançat per la Generalitat no és una cosa que succeeixi gaire sovint. Per tant, aquestes oportunitats cal aprofitar-les.

I sí que sóc conscient que segurament manca informació. Estem treballant a posar informació perquè ja sé que ara tots els que defensen el verd diran que estic fent demagògia, però hi ha verd allí dins. I volem explicar-ho i, efectivament, podem continuar debatent si és suficient, si és insuficient, però insisteixo que hi ha espai verd, que quedarà espai verd allí dins i que, efectivament, on van els pisos són espais que ja estan amb tanques.

Em preguntaven quant cobraran. Són apartaments tutelats per a la gent gran al districte més envellit de la ciutat de Barcelona. Apartaments tutelats per a la gent gran, no sembla que sigui un caprici de ningú. En el seu moment es va prendre aquesta decisió i considero que és una decisió bastant encertada. També la resta, l'altre bloc, són pisos per a emergències socials. També m'agradaria dir que la prioritat de l'habitatge en aquests moments a la ciutat s'està intentant donar compliment per totes les vies: s'estan fent edificis i s'estan comprant moltíssims pisos. Lamento no tenir les dades, però l'Ajuntament està comprant tots els pisos que pot, i s'està fent un pla d'habitatge amb horitzó 2020 i s'estan fent moltes coses per l'habitatge, però no és fàcil. També s'està lluitant contra l'habitatge turístic, que entra en competència amb l'habitatge per viure. És a dir, s'estan fent moltes coses i és un problema complex. Però jo crec que no es pot reduir a dir: «Doncs que comprin pisos», perquè no és tan fàcil, i se n'estan comprant molts cada dia. A la Comissió de Govern cada setmana passen molts pisos comprats.

També, diguéssim, la interpel·lació més directa ha estat per part de l'Associació Jardins d'Emma. Mirarem de solucionar-ho, però, és a dir, nosaltres és la normativa que està aplicant l'Ajuntament per a tothom. No és que hi hagi cap regla especial en un cas concret de dir si una cosa es pot fer una adjudicació directa o si es pot anar a la lliure concurrència. En continuarem parlant, no crec que sigui el moment. Nosaltres pensem que el projecte que té Jardins d'Emma per a aquesta illa i el que hem vist és un projecte adequat, que ens sembla que val la pena i continuarem treballant-hi. Evidentment, jo com a regidora seria la que aniria a la presó si fes una il·legalitat; per tant, tingui en compte que intentarem buscar la via adequada. Jo penso que pot haver-hi vies adequades per col·laborar, però continuem treballant. No em faci ara aturar-me aquí a veure com ho podem solucionar, ho continuarem treballant.

Alguna cosa més?

Sr. Francesc Magrinyà

Aquí també hi ha un punt que és important. És veritat que... Bé, és el que ha dit abans en Xavier Riu, i va en aquesta línia... És a dir, crec que a vegades hi ha una mica també de confusió. Evidentment, si ara poguéssim guanyar espai verd tirant algunes illes i construint parcs jo també m'hi apuntaria, però aquest és un plantejament que no... Nosaltres, sincerament, no veiem aquesta sortida. Jo entenc aquest plantejament que feia ara, que deien aquí, però nosaltres, quan vam arribar en aquest govern, es va decidir, es va decidir amb majoria a la Casa Gran que no es permetria amb aquest govern fer cap modificació del Pla general en l'àmbit de l'illa de Germanetes, i amb la configuració política actual no es podia fer una altra cosa.

I, per altra banda, hi havia una reivindicació de fa deu anys d'una sèrie d'equipaments. El que sí que també, que és el que ara comentaven, que jo crec que és una cosa a la qual ens podem comprometre com a equip de govern és a posar uns plafons amb uns *renders* que la gent pugui entendre amb diferents vistes d'aquest espai, de com quedarà en el futur, amb el que està previst... i això és el que ens podem proposar de dibuixar perquè es vegi clarament.

De fet, l'institut té una forma de T i, de fet, ja es va fer la microurbanització aquesta que deien, aquesta que estava valorada inicialment en 500.000 euros. Després hi ha hagut uns increments precisament per les demandes que havia fet el veïnat, en el sentit que tota la part que no és paviment dur i la part de sauló, el paviment dur i sauló on hi ha precisament les taules de cultiu que, com dèiem, estem treballant perquè es puguin posar al terrat de l'escola en un futur. Tota aquesta part és la que ocupa l'institut, però tota l'altra part que forma part de la zona que està urbanitzada i de la qual gaudeix la gent quotidianament es mantindrà. I també l'objectiu clar d'aquest institut és que la part baixa, on precisament hi ha una biblioteca, que aquesta biblioteca sigui oberta al públic directament des del carrer, en diferents horaris, és a dir, que sigui un projecte nou lligat a una biblioteca de barri.

Segona. En principi, hi haurà una entrada independent de l'institut, perquè la pista que hi ha ara es mantindrà com a pista i, per tant, es podrà utilitzar com a tal i *de facto* només hi haurà el volum del bloc i la T perpendicular que ocuparà l'institut. I com ha dit abans el company, en principi en aquests moments l'espai dels pisos que hi ha a la cantonada de Borrell amb Consell de Cent que hi ha previstos, ja té tanques. I l'espai on hauria d'anar-hi el centre per a la gent gran també té tanques. De fet, provisionalment l'està utilitzant gent amb gossos, però aquell espai ja està amb tanques en aquests moments. Per tant, no estem tocant res de la part de l'espai que està habilitat a l'interior d'illa del qual en aquests moments estan gaudint els habitants del barri. Per tant, no fem demagògia. També és veritat que estem d'acord que si haguéssim pogut, hauríem fet de tot un parc, però no és possible. I és el punt on ens trobem.

(Se sent algun comentari sense micròfon.)

Sra. Montserrat Ballarín

Si us plau, respectem el torn. Som molta gent i hauríem de respectar el torn de paraula.

Hi ha més intervencions sobre aquest punt?

Veí

Jo, de fet, tinc el micro, he estat esperant. Només volia fer constar... Primer, la regidora, no facis cares llargues, si us plau, i cara d'impacient perquè aquí si teniu un pilot de procés participatiu i us desitjo molta, molta sort, perquè ja és prou difícil quan és un procés participatiu veïnal, quan comença a intentar ser un procés participatiu veïnal i institucional, et prometo que és un gran repte, i us desitjo molta sort, però heu de tenir paciència i, sobretot, tot això que heu tingut durant tres hores és el que us val la pena fer a vosaltres. Heu d'estar escoltant com esteu escoltant, com heu fet i dir que ho heu fet molt bé. Però no faci cara llarga perquè tothom aquí compta i totes les coses que potser un que no és polític té el luxe de poder dir i el tipus de claredat que pugui tenir, vosaltres també sou ciutadans i, per tant, vosaltres també heu de referir-vos en el moment apropiat a la raó per la qual esteu asseguts allà, perquè és per fer de ciutadà però des d'una mesa i no des d'aquí. Només vull dir això perquè crec que pot ser molt valuós i pot ser una cagada total, però ja fa molts anys, com ha dit molta gent, que intentem coexistir tots, d'acord? I és molt.

Sra. Núria

Hola, sóc la Núria. Jo formo part de les famílies que tenim gossos, que estem, en principi, d'ocupes a l'espai de Germanetes. Som conscients de les necessitats de l'institut, de pisos i tot això, però volem saber si hi ha una opció per a nosaltres, que som gairebé més de cent famílies que tenim els animals i volem saber si hi ha alguna altra opció. Gràcies.

Veïna

Volia fer una pregunta, perquè heu parlat de l'ampliació del Clínic. El Clínic actualment té catorze llits destinats a la gent que s'ho paga, que no podem utilitzar les persones que som al barri, ni tampoc ningú de Barcelona, a excepció que tinguis diners per pagar les factures immenses que es cobren en aquests dotze llits tancats per a nosaltres.

El Clínic vol ampliar-se, però té 110 llits tancats per les retallades. El Clínic vol ampliar-se, però què farà amb els 1.800 ingressos hospitalaris que hi ha més, calculats per la contaminació atmosfèrica? 5.100 casos de bronquitis cròniques que han d'ingressar cada any per la contaminació atmosfèrica; 31.500 casos de bronquitis aguda en menors; 54.000 crisis asmàtiques que s'han d'atendre a conseqüència de la contaminació. Pensem en global. El Clínic hauria de ser tan gran com, jo què sé, *los estudios de Hollywood* per donar resposta als problemes sanitaris que està creant actualment la contaminació. Pensem en global. La contaminació no es veu més que en números.

La conseqüència de l'estudi que aporta totes aquestes dades diu també que els nanos que estan a les escoles i als instituts on la contaminació és tan alta tenen, perquè ho han estat estudiant durant tres anys, retard cognitiu, retard de la memòria, retard en el creixement. Això no ho sabíeu, doncs està publicat. Això s'ha demostrat. Aprofitant això, convido la gent que vulgui saber quins són els efectes de la contaminació al nostre barri, encara que des de l'Associació de Veïns no hi han donat el vistiplau, la Vocalia de Salut i el col·lectiu veïnal Germanetes Illa Verda organitzen una xerrada el dia 30 a la Casa Golferichs a les set de la tarda, on es parlarà de tots els efectes que provoca la contaminació en el nostre barri.

La conclusió de l'estudi deia: «La investigación ha concluido que las principales estrategias para prevenir la contaminación del aire, el ruido y mitigar el calor son la reducción del tráfico a través de la sustitución de modos de transporte de cero y de baja emisión, y el incremento de las áreas verdes urbanas.» Ens ho diuen els científics, però vosaltres no escolteu. I, per tant, el Clínic hauria de ser com Hollywood, els estudis de Hollywood, per donar cabuda a totes aquestes persones que hi entren per efecte directe de la contaminació. Els espais verds són espais de salut. I estaria bé que comencéssim a canviar el xip.

Veïna

Hola.

A veure, una altra cosa de la qual tampoc no s'ha parlat. A mi em fa gràcia quan dieu que aquests espais estan emmurallats. Sí, és evident que no heu deixat ni que gaudíssim els veïns i les veïnes d'aquells x metres —no sé si en són 500 o els que siguin—, d'aquell mur que heu posat per preservar aquests pisos.

Quan parreu que hi ha un altre lloc amb tanques estem parlant, com us han dit ells... No és un lloc amb tanques, és un lloc que està utilitzant gent que té gossos al barri, que estan fent barri, perquè no només és anar a plantar el gos allà i que faci pipi i caca. No, és que corri i que la gent se socialitzi, d'acord?

I després, una altra cosa de la qual també s'han oblidat, quina casualitat! A sota de cada bloc d'aquests monstruosos hi haurà quatre soterranis de pàrquing. Això també és per als iaïos? La gent aquesta que està... no sé com ho heu dit, en exclusió? Mai... encara és hora ara mateix que hi hagi algun pis en situació d'emergència —ho sé perquèestic als desnonaments i cada dia n'hi ha—, això és absolutament mentida. És fum i fum. D'edificis al barri n'hi ha de buits, hi ha espais on els iaïos, que dieu, que no li tocarà a cap iaïo necessitat, que consti, perquè valdrà i ho donareu a gestionar a empreses privades, igual que la bressol, i si no, hi ha molts exemples que podeu buscar per Internet de com tot això s'ha anat requalificant, d'acord?

Llavors, si us plau, escolteu els veïns i les veïnes. No passeu per alt tot això. Ho dic perquè ho pagareu car, la gent, després, en les properes votacions. Ja sé que voleu inaugurar d'aquí a uns anys perquè això... però això és de la vella política.

I ara m'agradaria que repetíssiu, si us plau, perquè heu canviat tantes vegades de dates... I, per últim, una pregunta que hem fet per tot arreu. Volem saber si tenim dret a saber on són les llicències d'aquests blocs de pisos i de l'institut. Només trobem els

pisos, no trobem la de l'institut. Ho preguntem per activa i per passiva i ens dieu genèricament que està tot controlat i que teniu tots els expedients. Els volem veure, hi tenim dret, i tenim dret a saber d'una vegada —sense que ens enganyeu més— quan començaran les obres i per on començareu, perquè tenim entès que començaran les dues vegades pels blocs de pisos i de pàrquings a sota, de manera que, si us plau, torneu-ho a repetir, perquè m'ha semblat entendre que ho començareu tot el setembre del 2017, i això no és el que ens havien dit... vosaltres mateixos, a diferents llocs, que està gravat, d'acord? Es va dir al consell de barri anterior que començarien al febrer, a les comissions, d'acord? Jo m'ho vaig apuntar. Que al febrer començarien els pisos, i ara parlem del setembre del 2017. Si us plau, m'ho vull apuntar, digueu les coses, cada peça pel seu nom i quan començaran i on estan licitades o on és el projecte. Ho volem saber, hi tenim tot el dret... Si hi ha participació...

Sra. Montserrat Ballarín

Perdoni, ho he dit...

Veïna

Doncs ara vull tornar a...

Sra. Montserrat Ballarín

No em renyi, a sobre que no ha agafat... No em renyi...

Veïna

No, no, un moment... Vull saber...

Sra. Montserrat Ballarín

Jo li repeteixo, jo li repeteixo...

Veïna

El que no heu dit, el que no heu dit és...

Sra. Montserrat Ballarín

Li he dit exactament...

Veïna

Genèricament...

Sra. Montserrat Ballarín

Ara l'hi explico, però, és a dir, no ha pres nota i ara m'està...

Veïna

Sí que he pres nota, però heu dit vàries vegades...

Sra. Montserrat Ballarín

Jo l'hi torno a repetir, jo l'hi torno a repetir...

Veïna

No em talli, que estava parlant jo...

Sra. Montserrat Ballarín

Sí, ja fa estona. Digui.

Veïna

Un moment. Acabo. No, no. Vostès parlen més estona, els de la taula...

Sra. Montserrat Ballarín

Home, clar.

Veïna

Sobretot els dos que sou allà...

Sra. Montserrat Ballarín

Només faltaria, que s'invertís.

Veïna

No, no, perdona. Aquí estem els veïns i és obert als veïns.

Sra. Montserrat Ballarín

Evidentment.

Veïna

Jo crec que som molts més veïns per parlar. Llavors, jo l'únic que vull saber, d'una vegada, que ho digueu, perquè a l'anterior consell de barri es va dir al febrer. I, per altra banda, no parlem genèricament de les licitacions, digueu-ho concretament i on ho podem trobar. Perquè això és transparència i teòricament hi tenim dret. On podem trobar aquestes licitacions i quan comença cada cosa i quan està previst acabar-ho.

Sra. Montserrat Ballarín

Molt bé. Més?

Sr. Francesc Magrinyà

Hi haurà alguna pregunta més d'aquest tema? Si no, ja tancaríem aquest tema.

Sr. Xavier Montagut

Jo, ja que s'ha parlat tant d'escoltar, diria que sí que ens escoltéssim. Els que fa molts anys que treballem en l'ecologia sabem que els problemes s'han de veure globalment i s'han de veure de forma sistemàtica. Llavors, aquí s'ha parlat del trànsit, s'ha parlat dels eixos verds, s'ha parlat de quin paper jugaran aquí determinats espais verds en connexió amb l'ecosistema. Jo dic que escolteu, perquè no tot és tan fàcil, s'ha de mantenir un parc. El tema de l'ecologia ha evolucionat molt i ja se sap que mantenir parcs aïllats no és la solució, sinó que s'ha de veure una solució global del que és una ciutat sostenible. I llavors jo crec que aquí, si tots escoltem, que per mi seria bo, s'han dit coses molt interessants de com es pot fer sostenible la ciutat, que és bastant més important que com es lliguen quatre arbres. Només crido que tothom escolti, no només una part.

Sra. Montserrat Ballarín

Doncs tanquem. A veure, jo la cara llarga... Jo li haig de dir que fa 16 hores ahir i avui que treballo i, a més, uns focus... Ho sento, ja m'agradaria estar fresca com una flor. Però tinc la cara que tinc, ho sento. Ho lamento molt, però no ho prenguin com que... Estic cansada, això no ho puc amagar, però no ho prenguin com una falta de respecte, ni molt menys, cap a les seves intervencions.

Pel que fa al tema que s'ha plantejat dels gossos, des del primer moment es va plantejar —gràcies, eh, per això dels focus, s'agraeix, és molt dur— que era una

solució provisional, però s'està estudiant a veure quina solució definitiva es pot trobar per al que és l'esbarjo dels gossos.

I pel que fa als temes de les llicències i de com estan, el gerent ho explicarà i ho he explicat abans. He dit que estaven actualitzats. És cert que els processos, no és que hi hagi cap manca de transparència ni que vulguem amagar les dates, però els processos interns també són els que són i també, he comentat a l'inici que segurament —no sé si ho he dit— pot ser que no coincidissin perquè ho hem actualitzat justament a data d'ahir o avui exactament com estan els processos i són les dades que he donat exactament. Per tant, si ho vol repetir el gerent, jo no ho tornaré a repetir.

Sr. Màxim López

El procés parteix de l'elaboració d'un projecte. Aquest projecte s'havia elaborat en un determinat moment, però com s'ha comentat en altres temes, els projectes s'han de validar en diferents àrees de l'Ajuntament, s'ha de validar que compleixin normatives, com un procés de llicència normal de qualsevol construcció, sigui pública o sigui privada. Això ha fet que hi hagi diferents validacions. Si ho coneixeu, a l'Eixample hi ha —si no, us ho explico— una comissió que intenta veure l'impacte d'un determinat edifici, d'una obra, sobre el conjunt de l'Eixample, que té una riquesa arquitectònica que també s'ha de protegir. Això també són uns passos que s'afegeixen. De tot aquest procés s'està ultimant el projecte executiu; per tant, no és un projecte que estigui finalitzat encara... S'han començat a partir de la presentació del primer projecte executiu els processos de llicència, però és un procés d'informació-retorn i d'anar incorporant millores en el projecte. I està previst que durant els mesos... a principis del 2017 aquests projectes entrin a informació pública; per tant, serà un procés al qual tothom podrà accedir. Normalment l'accés és a través de l'Àrea d'Ecologia Urbana de l'Ajuntament de Barcelona (Diagonal, 240); i es pot accedir a aquest projecte per a la seva aprovació definitiva.

A partir d'aquí s'inicia el procés de contractació de licitació, concurs públic. Aquest procés, com ha comentat la regidora, es farà entre febrer i març. També té la seva complexitat de rebuda d'ofertes, valoració i adjudicació final, i d'aquest procés i la fase de contractació el que s'ha comentat és que l'inici d'obres dels edificis serà el setembre del 2017.

Aquest calendari per als edificis d'habitatges dotacionals, més els dos equipaments a les plantes baixes, es correspon també amb el procés de l'institut, amb aquests mateixos conceptes. S'està validant el projecte executiu. Quan estigui validat el projecte executiu sortirà a informació pública, concurs, adjudicació, i a partir d'aquí inici d'obres i execució.

Les previsions que s'estan donant són aquestes. Són tres processos contractuals diferents que poden tenir les seves implicacions quan es vagin desenvolupant i ja es veurà. Quan s'adjudiqui tindrem la certesa de l'inici d'obres. Això és una previsió de calendari conforme vagi un projecte habitualment d'aquestes característiques a l'Ajuntament de Barcelona.

Pensem que en el procés de l'institut qui adjudica no és l'Ajuntament de Barcelona, són la Generalitat de Catalunya i el Consorci d'Educació.

Sra. Montserrat Ballarín

Vols afegir alguna cosa, conseller?

L'última.

Veí

Si això és un procés participatiu, us heu plantejat arrencar tot el formigó que hi ha a Germanetes? Perquè si ha de ser un espai verd, arrencar tot el que hi ha... S'ha posat d'una manera predeterminada per evitar discussions sobre si ha de ser verd o no, perquè hi ha més ciment que verd. Llavors, suposo que és el pla que tu has dit, que ja estava... No ho sé, però és clar... Ens hem trobat de la nit al dia amb un paviment que és gairebé impossible plantejar-se una zona verda, no? Gràcies.

Sra. Montserrat Ballarín

Doncs primer mirarem el que hi ha i continuarem...

Sra. Hortensia

Jo només volia fer una pregunta. S'ha preguntat sobre terminis de licitació, a mi em queda una miqueta gran. A mi el que m'agradaria saber, si teniu la dada, del total de l'illa —traient la part que ja estava construïda prèviament—, l'illa de Germanetes serà tot el tros menys el tros construït prèviament del carrer Diputació. Quedava la resta; jo calculo, *a bote pronto*, que eren uns 8.000 m². Se sap la superfície que ocupa... Em fa l'efecte —perquè jo m'estic assabentant ara sobre la marxa—... eren 5.000 m² el que quedava? Se sap la superfície final que tindrà el primer bloc? El bloc que ja està construït, que també era al jardí de Germanetes, el primer bloc més l'altre que faran més els dos blocs nous, més l'institut... En total, a mi em fa la impressió que donarà la volta —no ho sé, perquè no conec el projecte, me n'he assabentat avui—, que anirà donant la volta per Viladomat, Consell de Cent i tancarà per Borrell, quedarà tot construït. I, per tant, l'únic que quedarà serà un interior d'illa amb dos passos, com tots els interiors d'illa.

Se saben els metres quadrats de cada...? Jo voldria saber els metres quadrats de superfície de tota la part que serà construïda i la que serà de parc, i en la de parc, que no s'hi incorporin els dos passadissos d'entrada, que m'imagino que hi haurà, que són passadissos. Vull dir, això tant es pot considerar com a construcció com no, és el lloc de pas. O sigui, la part central és l'únic que quedarà de jardí? Se sap la proporció amb superfície o en tant per cent? No ho sé, jo no la sé.

Sr. Francesc Magrinyà

Si vol ens adreça un *email* i li enviem la volumetria que hi haurà en un futur i així potser quedarà més... i així tindrà resposta explícita, perquè està plantejant unes coses que a viva veu és complicat dir. Però, en principi, perquè tingui present una mica l'espai del que en diuen Germanetes, el Pla Buits Germanetes, estem parlant d'uns 600 m², aquella parcel·la. L'altra parcel·la de la gent gran i dels pisos de protecció, aquests dos també són al voltant d'uns 600 m² la parcel·la; la volumetria és menys la superfície que s'ocupa. Però, en principi, són 600, 600, 600. La part que ocupa més espai és al voltant d'uns 2.000 m², que és la de l'institut, però comptant el pati i l'interior. I després hi ha l'interior d'illa que queda preservat, i això és el que suma els 5.000 m².

Sra. Montserrat Ballarín

Li enviarem la informació, però sobretot estem fent els plafons per informar adequadament i segurament hi ha hagut una manca d'informació que reconeixem i per poder valorar exactament... segurament serà insuficient, però també el verd que ara per ara hi ha garantit i continuarem garantint.

Doncs passem al darrer punt que volia fer uns apunts sobre el tema de... Teníem a l'ordre del dia el tema de la presó Model, que potser hi ha alguna cosa que podem aportar de nou sobre el que molts de vostès ja coneixen. Recordin que es va recuperar la part on hi ha la petita placeta, de la cantonada Entença-Rosselló, i a partir d'aquesta recuperació m'agradaria explicar-los que en aquests moments l'Ajuntament i la Conselleria estan en converses que estan força avançades —per tant, espero que ben aviat puguem donar alguna notícia ben positiva— per acabar de definir un nou conveni que ens permeti desllorigar aquesta situació i traçar ja quin ha de ser el full de ruta futur per saber... Això passa, com saben, per definir el sòl on es construirà la nova presó de la Zona Franca, construir-la i traslladar-hi els interns que hi ha a la presó Model.

De tota manera, això ja els he comentat abans que abans que acabi el present mandat, abans del 2019, serà difícil que estigui... s'ha aconseguit l'espai on ha d'anar a la presó, construir-la i desallotjar... serà bastant difícil. És a dir, que tinguem ja la garantia i que es vagi avançant seria una bona notícia perquè també, tornant una mica a com començàvem, l'escola Entença i molts altres equipaments tenim molta fe dipositada en aquest espai, que, evidentment, ha de ser l'espai de l'Esquerra de l'Eixample, el gran espai de l'Esquerra de l'Eixample.

Com saben, tenim el Pla director de l'any 2009, i quina seria la novetat respecte a aquell Pla director que molts de vostès ja coneixen? Doncs que en aquests moments l'Ajuntament de Barcelona ja és propietari del sòl de la presó, per tant, de la parcel·la d'ús terciari, de la d'equipaments i de verd. És a dir, el sòl ja és de l'Ajuntament de Barcelona i això ja implica que puguem avançar una mica més. Ja podem estudiar, per exemple, el grau de protecció patrimonial, que ens venia determinat, doncs ara podem veure si el grau de protecció patrimonial era el correcte. També els equipaments els tenim allí i segurament ja podem veure com hi podrien anar, com es podrien ubicar en aquells espais i, sobretot també, el que podem és estudiar quina és la millor manera per mantenir l'element de la memòria històrica que aquesta presó encarna, així com la Capella Gitana que també hi ha allí dins.

Per tant, estem en aquesta fase i volíem informar-los-en com a punt de l'ordre del dia, encara que, hi insisteixo, la notícia important serà el moment de la signatura del conveni amb compromisos concrets, per part de la Generalitat i de l'Ajuntament, de fer actuacions en aquest espai.

No sé si hi ha alguna...

(Algú parla sense micròfon.)

De l'Ajuntament. Insisteixo en el fet que estiguin fora els interns i ja puguem disposar del 100%... Serà difícil, perquè cal acabar de concretar l'altre espai, construir la presó i fer el trasllat.

No hi ha cap pregunta?

Doncs passem al darrer punt, que és el de precís i preguntes. La senyora de la bici... ens ha marxat. Vaja. A veure, sí, tenim una... bé, primer havia demanat la paraula el Toni, president de l'Associació de Veïns.

Sr. Toni Colominas

Gràcies. Bona nit ja, que són les deu.

En primer lloc, la bona notícia que ens ha comunicat la regidora de la veïna del nostre barri, la Martina. És una bona notícia. Ha estat, de veritat... és una bona notícia.

Com a associació de veïns i veïnes voldria plantejar en aquest consell de barri diferents temes. En primer lloc, celebrar les properes obres dels equipaments de Germanetes, però sense ànim de crear polèmica, aquests equipaments de Germanetes no els ha fet ni aquesta senyora ni aquests senyors que són aquí, ni l'Ajuntament. Ha estat una reivindicació molt, molt, molt llarga, que va liderar l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample, però, al costat, molts i molts veïns que estaven d'acord amb aquesta reivindicació històrica. Aleshores, vull dir que jo no entro en polèmica de si hi hauria més verd, no sóc cap tècnic... Però sí que he estat al darrere i, sobretot, en els moments de concentració, de talls de trànsit, perquè a l'Ajuntament en aquell moment hi havia un altre color, que, de fet, sempre ha estat el mateix... Els veïns reivindicuem. Si tenim força, l'Ajuntament ens fa cas. Si no hi ha força, a l'Ajuntament li costa més, li costa una mica més afuixar.

Aleshores, el que hem dit abans que estaria molt bé que pel que fa a la informació, rètols i plafons es digui el que s'ha de fer, quan s'ha de fer, si quan s'acaba el projecte i, sobretot, no confondre, perquè en aquests moments a vegades es confonen les coses... No se sap si es comença, quan s'acaba, vull dir, una mica d'informació és verdaderament important.

Aleshores celebrar també la perspectiva de la superilla del barri, començant per la pacificació del trànsit en alguns trams de Consell de Cent, que en els projectes com la rambla de barri s'han mirat d'omplir de contingut alternatiu als cotxes. Cal concretar el procés participatiu per escoltar tothom, molt especialment els veïns i comerciants, i

resoldre abans els diferents problemes que es puguin preveure. Vull dir que no fem una miqueta com s'ha fet al barri del costat, que ens vam *liar* una mica.

Llavors, tenim també un problema que els de l'edifici Estel... A l'edifici Estel estan fent les obres, estan molestant moltíssim, moltíssim els veïns. És una cosa que a l'Associació de Veïns ens han vingut moltes queixes de sorolls i pols... La paraula aquesta pols és molt verdaderament empipadora. I aleshores també hi ha un problema d'aquest incompliment que encara hi ha en relació amb el conveni de Telefónica, signat fa deu anys. Jo no sé això ben bé com ens podríem assabentar d'aquest problema, no?

També des de l'Associació de Veïns ens preocupa especialment quan es durà a terme el trasllat de la presó Model. La senyora regidora ja més o menys ho ha explicat, això ho tenia apuntat, però ho repeteixo perquè és important.

Llavors, això sí que és una cosa important, que fa més... evidentment, amb el nou govern, fa un any i mig que hi ha el nou govern i no s'ha reunit cap vegada amb la Comissió de la Model en la qual hi som la Generalitat, l'Ajuntament i l'Associació de Veïns. Aquí ens reuníem... amb l'altre equip de govern vam tenir una relació bastant fluïda. En aquest cas fa més d'un any i mig que hi sou i no s'han reunit més.

Després hi ha una cosa també que sembla que no sigui gaire important però crec que ho és. És l'espera del trasllat de la Fundació Carles Pi i Sunyer al seu destí definitiu. Això semblava que estava molt ben encarrilat, però sembla que ara s'ha quedat mort. L'altre dia vaig tenir una conversa amb el conseller tècnic i em va donar com un mal rotllo, no ho sé, em va semblar que no anava la cosa com hauria d'anar. Ho dic perquè aquest edifici, llargament reivindicat com a centre cívic, resulta que la fundació ocupa un espai enorme quan amb poc espai ells en tindrien prou. I si es va a visitar el centre cívic de la Casa Golferichs, la part noble és la que ocupen ells i no es pot visitar, i ens perdem una joia arquitectònica. Això és important.

Llavors, un altre tema que ens preocupa, que s'ha parlat del trasllat del parc de bombers, que està ubicat provisionalment al Parc de l'Escorxador i és de forma provisional. Per això l'Associació de Veïns va donar suport a aquest trasllat, perquè era provisional. Si no hagués estat així, nosaltres hi hauríem estat en contra. I l'acord... o sigui, que entenem que el Districte ha d'exigir el compliment d'acord, per part de l'Hospital Clínic, en la construcció d'aquest al solar del carrer Provença. O sigui, que el parc de bombers es construeix on ha d'anar, que és al carrer Provença davant del Clínic.

També recollim les demandes de veïns i comerciants sobre quan pensem iniciar les obres de remodelació del Jardinet Montserrat. Això també està bastant degradat, per no dir molt degradat.

I llavors una cosa que també ja s'ha parlat: quina possibilitat tenim de convertir en espais d'equipaments del barri els espais que han quedat buits a l'Escola Industrial. Això ja ho heu explicat, vull dir, més o menys. No és gaire encoratjador, però bé, si es pot aconseguir alguna cosa, això que tindrem.

I res més. Bé, llavors, sí, com quedarà —també ho ha explicat la regidora— el Pla Buits després d'aquest any. Moltes gràcies.

Sra. Montserrat Ballarín

Gràcies.

Hi havia alguna altra paraula? Sí.

Veí

Hola.

Sóc veí d'aquí, de l'Esquerra de l'Eixample, del carrer Aragó. Jo el que us volia demanar és... Bé, expressar la meva preocupació... Abans ha sortit bastant tot el tema de la contaminació. Doncs els veïns del carrer Aragó, més, diguem... Nosaltres, *dos huevos duros*.

I, en tot cas, el que volia demanar és: amb el tema de les superilles, que crec que és un molt bon projecte, que és un gran projecte i que s'ha de portar endavant, el que sí que m'agradaria és, per exemple, en el proper consell de barri, hi pogués haver un punt d'informació en què s'expliqués, un punt monogràfic, en què només es parlés de les superilles, de com es desplegaran aquí, a l'Esquerra de l'Eixample i, sobretot, tenir un calendari, que hi hagi un calendari públic i clar de quan es desplegaran.

A mi francament em preocupa com ha anat el tema de la superilla al Poblenou. Perquè jo sóc dels que hi va anar, he anat allí, l'he anat a veure diverses vegades, sóc dels que l'he defensat, m'he discutit amb altres veïns explicant-los per què és bo que hi hagi la superilla. Però tot el procés i com està ara, fins i tot aquesta idea de provisionalitat, de muntar coses provisionals, jo crec que no ho acaba d'afavorir. De fet, ara estem... abans hem tingut tota una discussió que, de fet, ve produïda també per tot un tema de muntar coses provisionals. Jo crec que a vegades a la gent això la despista una mica o no acaba d'enfocar-ho bé.

Per tant, jo el que demanaria és que com a mínim al proper consell de barri... o si no pot ser el proper, el següent, però que es faci una informació i una calendarització exhaustiva, més enllà d'una declaració de bona voluntat i de ganes de fer-ho, sinó que els veïns de l'Esquerra de l'Eixample puguem saber quan s'aniran desplegant les superilles i quan podrem començar a reduir i a pacificar el trànsit en aquesta ciutat. Perquè... miri, aquí hi ha la companya que diu que és de medi ambient, jo sóc biòleg. Jo crec que les zones verdes són necessàries. Jo fa onze anys que visc a l'Eixample, els trenta anteriors vivia a Gràcia. A Gràcia ja us dic jo que de parcs és zero tendint a 0,0. No n'hi ha. No n'hi ha cap. Però jo anava a un parc quan era petit. Agafava i me n'anava al Parc Güell, que ara aquí es pot anar al Parc de Joan Miró. Però el tema de la contaminació diria que no... o sigui, des d'un punt de vista científic, no se solucionarà —i la companya de salut pública ho sabrà—, o sigui, només se soluciona reduint dràsticament el nombre de cotxes que circulen cada dia per aquesta ciutat. És l'única manera. Això i electrificar el port, a veure si ens hi posem. És l'única manera.

Per tant, estaria bé que el tema de les superilles, més enllà d'un bon projecte i una bona voluntat, tingués un calendari i es desplegués, i no fent proves ni coses

provisionals, sinó que es desplegués amb fermesa. Escolta, si s'han d'ampliar les voreres quatre metres, no es posen uns cons. S'agafa, s'entren les excavadores i foteu voreres de quatre metres, si us plau. Us ho demano com a veí. I deixeu un carril de circulació i ja està. I llavors ja no hi ha discussió i ja està. Hi ha un carril, punt. S'ha acabat.

Sra. Montserrat Ballarín

Bé, alguns dels temes han sortit... el president de l'Associació de Veïns...

Ah, una altra paraula? Sí.

Sr. Alfons Santamaria

Ara en aquest cas parlo en nom de la Vocalia d'Urbanisme de l'Associació de Veïns, que vam acordar una mica que fes un parell de preguntes. Jo fa temps que estic portant l'estudi —per això abans ho ha comentat el president— de l'edifici Estel. Llavors, bé, en aquests moments també he de dir que aquesta setmana tinc una reunió a l'Ajuntament perquè m'acabin d'informar sobre una sèrie de preguntes que ja fa mig any vaig estar adreçant a l'Ajuntament. Però jo, en concret, el que demanaria és que això tingués una resposta diferent. Jo crec que al barri tenim un problema amb aquest edifici. Abans ja s'ha dit que l'edifici aquest comporta molts problemes, tant de sorolls com de la pol·lució que fa i tal.

Jo el que també he estat esbrinant, com abans s'ha dit, és una mica aquest conveni que es va signar, ara el mes de març complirà els deu anys, i llavors hi ha una sèrie de preguntes que ara jo m'havia preparat, però per no allargar i no vull ara matisar perquè això ja estic intentant una mica poder-les esbrinar, però sí que demanaria que l'Ajuntament i amb l'Associació de Veïns poguessin tenir una fluïdesa per poder tenir tota aquesta sèrie de documents. Jo, en concret, estic demanant des de fa temps aquest... És a dir, una de les condicions bàsiques d'aquest conveni, entrant així en una matèria ràpida —i sé que ara potser la taula no m'ho podreu comentar—, es va fer aquest conveni basant-se en el fet que aquest edifici no s'havia ni d'enderrocar ni de... aquest o qualsevol edifici, perquè si tot això passava... Ho diu el mateix conveni, a l'article 94, és una qüestió tècnica... Però llavors entrem en un posicionament de necessitat de fer una sèrie d'estàndards per a equipaments. Llavors, sí, sí... tot això és molt complicat i ara no vull entrar en aquesta matèria.

Simplement, perquè ho tingueu clar, per a la taula: s'està construint aquest edifici, és una mica complicat, però en un espai que és zona verda, però que no és zona verda perquè aquesta zona verda per sota té l'edifici Estel i per dalt tenim tres palmeres que ja no les tenim i, a més, hi estan fent obres i s'ha perdut aquest espai de zona verda. Es recuperarà? No es recuperarà? Tot això forma part del conveni. Però l'important d'aquest cas —que és on jo em vaig posar ja fa temps— és que aquest edifici es va fer per dotar el barri d'equipaments. En aquell moment es van cobrar uns diners i tot això... una part d'equipaments i uns altres són equipaments en edificis —abans ja ho he mencionat— dels quals s'haurien d'haver fet uns plans especials de millora d'aquests edificis. Això, s'escota el temps, i abans ho he dit: tot projecte comporta una sèrie de coses, anades i tornades i tal, i si no es presenten aquests plans especials,

d'aquests edificis, en concret a nosaltres ens toca oficialment el carrer Llançà, ni aquest edifici tindrem al barri.

Hi ha altres edificis, sobre els quals jo també em pregunto, com, per exemple, el de l'avinguda de Roma, un edifici que està més o menys obsolet. Avinguda de Roma, inici, avinguda de Roma-Casanova. Aquest no va entrar, és igual... Ara jo faig un comentari perquè intentem veure que al barri tenim un problema de 42.000 metres i potser no li han sabut treure profit. Ja sé que hi va haver un parc d'inversió, que se'n diu —a mi, se m'ha dit—, que va passar pel tema del carrer Urgell, el centre aquest. Jo em faig creus que aquest espai, que ja era de l'Ajuntament, entrés dins del paquet el mateix que un tros de vial del carrer València.

És a dir, jo he fet unes observacions que considero que en això que es va aprovar farà ara deu anys hi ha una manca d'una sèrie de coses. I el que demanava és que algú de l'Ajuntament, en aquests punts que jo he anat donant, se'm fes una explicació adient. I, en aquest cas, que no fos a mi, que jo ho estic demanant per al barri, perquè jo crec que la gent està veient unes obres, no sabem el que es fa, que si pisos socials, no socials, de luxe... Hi ha una sèrie de temes, que si això es fa a partir d'una classificació volumètrica i si aquest projecte es presenta ara de nou, hi ha una sèrie de normatives que a mi personalment m'agradaria veure, com a veí i per formar part del que és l'Associació de Veïns. Res més.

(Se sent algun comentari sense micròfon.)

Sra. Montserrat Ballarín

Alguna intervenció més?

Bé, doncs, pel que fa al tema de l'equipament de Germanetes, que comentava el Toni, evidentment ja hem dit que en faríem una informació més acurada dels espais i del calendari.

Ha sortit el tema de les superilles. També es plantejava aquí al darrere. Això, començarem a treballar amb els espais pacificats a partir de gener. Farem uns processos participatius que garanteixin el màxim consens al voltant. Sabem que el consens absolut serà impossible, però sí que és cert que en un tema tan important com és la pacificació i guanyar espais al vehicle privat qualsevol errada significa molts passos enrere i volem fer-ho bé, ho intentarem fer bé, però ho intentarem fer. Per tant, que sapiguen que a partir de gener començarem a treballar-ho, en particular aquí a l'Esquerra de l'Eixample.

Es plantejava el tema de l'edifici... M'he quedat sense veu o sense micròfon... Se sent. El tema de l'edifici Estel, que ha sortit lligat al conveni de Telefónica, per una banda, ja intentarem aclarir els termes d'aquest conveni. Efectivament, hi havia un compromís de creació d'equipaments. Alguns s'han fet, d'altres estan pendents de realitzar-se, però continuarem treballant. Si té la reunió amb el Districte, li explicaran amb molt de gust i segurament podrem fer també un monogràfic algun dia per posar-nos al dia sobre com està tot aquest tema. D'acord?

De l'edifici Estel sóc conscient que hi ha molèsties ara de soroll, hi havia altres molèsties i vam aturar les obres, és a dir, es van suspendre les obres, que no és una cosa gaire habitual, però els sorolls són molt, molt molestos i, evidentment, no podem permetre que estiguin per sobre d'allò permès i cal minimitzar-los. Però a nosaltres el que realment sí que ens feia molta por és que hi hagués un perill físic, que es va arribar a produir en un moment determinat i vam suspendre les obres immediatament. Quan es va solucionar això va passar cap endavant, però continuarem estant molt, molt atents. Som conscients que ocasionen molèsties.

El tema de la Fundació Pi i Sunyer, no sé si vols comentar alguna cosa...

Sr. Màxim López

És senzill. Coneixes que hi ha un acord de plenari que aprova la utilització de l'espai ocupat per la Fundació Pi i Sunyer, que hi hagi un altre espai. L'únic tema que s'està desenvolupant és que on vagi la fundació, com surt al Programa d'actuació del districte, està previst condicionar aquests espais per continuar ampliant les instal·lacions del centre cívic. Llavors, quan tinguem el projecte executiu i el calendari d'execució, és quan la Fundació Pi i Sunyer ja haurà de marxar perquè començarem les obres d'aquest espai. L'únic que hem de determinar, en elaborar el projecte, és el calendari. Tampoc ho fem abans perquè no té sentit, deixar els espais buits perquè no s'utilitzin.

Sra. Montserrat Ballarín

Segurament ens deixarem algun tema, però ja ens perdonaran per l'hora, també... Sobre el tema dels Jardins Montserrat, el conseller sé que estava mantenint reunions i segurament voldrà informar de com està previst.

Sr. Francesc Magrinyà

Sí, aprofitem la pregunta. Ens hem reunit amb alguns col·lectius afectats per l'espai; en falten un o dos. De fet, havíem de tenir una reunió amb vosaltres, però encara estem pendents de concretar-la. Però la nostra idea és a partir d'aquestes reunions amb els diferents col·lectius s'havia fet un primer dibuix de remodelació i en principi presentar... Volíem muntar una jornada participativa abans d'acabar l'any i mostrar-hi la proposta que s'ha elaborat a partir de les converses amb els diferents col·lectius afectats. I llavors, en principi, durant l'any que ve ja desenvolupar les obres de remodelació d'aquest espai. Aquest és el nostre objectiu, així que, per tant, us avisarem, quedarem concretament per informar-vos de quins són els elements de discussió, i abans d'acabar l'any muntarem una jornada participativa un dia entre setmana precisament amb els diferents col·lectius —ja he fet una bustiada a tot l'entorn de l'espai— per una mica acabar de validar la proposta i ajustar-nos per fer l'encàrrec i durant l'any que ve executar les obres.

Sra. Montserrat Ballarín

Molt bé, doncs...

Veí

(Parla sense micròfon.)

Ara, hi ha un error de sistema, eh? Hi ha un error de sistema. En aquest cas, la demanda que hi ha de verd... Vostès ja vénen aquí amb el xip posat. Hi ha un error de sistema.

Sra. Montserrat Ballarín

Perdoni, nosaltres també som veïns i també estimem el verd...

Veí

(Parla sense micròfon.)

Però nosaltres ho fem per la gent.

Sra. Montserrat Ballarín

I nosaltres, per qui ho fem?

Doncs moltíssimes gràcies per haver aguantat fins ara i que acabin de passar un bon dia. Gràcies.

LA REGIDORA DEL DISTRICTE

Il·lma. Sra. Montserrat Ballarín

EL SECRETARI DEL CONSELL DE BARRI

Sr. Joan Ramon Riera